

Dušan Radović

Beograde
dobro jutro

1

Sa vrha Beogradjanke se svako jutro, u 7:15, distribuirala beogradjanima dnevna doza Duška Radovića, uz zvuke melodije "U ranu zoru zoru kad svane dan".

Beogradjani su ga godinama uzimali. Okupljeni po kuhinjama oko tranzistora na baterije, ili nove modele kasetofona kupljenih kod Poljaka na Bajlonijevoj iliti Bajlonovoj pijaci.

Svako jutro svakog radnog dana, razgovor se prekidao kad se iz zvučnika začuo Duško Radović. Samo je džezvama za kafu i eventualno nadržanim peraćicama sudova bilo dozvoljeno, ili nije moglo biti zabranjeno, da narušavaju tu svečanu atmosferu kada Duško govori novi aforizam.

Polako, natenane, kao karte u pokeru bi nam ih podelio po pet komada svako jutro i mi bi ih nosili sa sobom taj dan i delili dalje onima koji ih nisu čuli, ili se prave da ih nisu čuli.

I tako godinama, samo po pet svako jutro. Rastezali smo Duška da bi nam duže trajao.

Tačno smo znali da će nam jednog dana, kad ga ne bude bilo - mnogo nedostajati. Evo kako je to izgledalo...

Noć je po beogradskim kotlinama ostavila gustu izmaglicu, koja ni sama nije znala šta hoće - da li da bude kiša, rosa ili slana. Sunce je bilo na "jedinici" i magla je još mogla da se zanosi. Medjutim, kad smo sunce uključili, najpre na "dvojku", pa na "trojku", magla je isparila, i evo našeg grada u lepom plavom jutru.

Stari Beograd krenuo je u Novi, Novi u stari, kao i svakog jutra.

Mostovi su puni automobila.

I jedni i drugi misle da je bolje na drugoj strani.

Kad utvrde da nije, vratiće se tamo odakle su pošli.

Na Autobuskoj stanici Beograd zatrazen je tajm - aut. Autobusi se okupili oko svojih dispečera i dogovaraju se da predju na presing.

Ratno ostrvo, kao kuče, otresa vodu u kojoj je doskora bilo.

Bulevar Revolucije i ovog jutra teče nizbrdo.

Žubore motori, grguću auspusi, cvrkuću kočnice. Sa obe strane procvetali crveni, žuti i zeleni semafori. Lepo letnje jutro.

Pre nego što će joj se desiti ono što ce joj se desiti, Sava se uvija i uspija, kao da joj je prvi put, kao da ne zna da je iza okuke čeka stari probisvet Dunav.

Vreme je za slatko i vodu, koji se još uvek služe samo u nerazvijenim i zaostalim delovima grada.

Na plavom tiganju neba, sunce na oko.

Ko je imao sreće da se jutros probudi u Beogradu, može smatrati da je za danas dovoljno postigao u životu. Svako dalje insistiranje na još necemu, bilo bi neskromno.

Rano jutros zatekli smo senku Palate Beograd daleko, čak na Palati pravde. Sad bar znamo kakva je to senka pala na ovu visoku pravosudnu ustanovu.

Ne znamo dokle se Beograd računa u visinu. Za nas, sa najvišeg sprata Palate Beograd, moglo bi se reći da smo poreklom iz Beograda.

Novi Beograd postrojio se za jutarnju smotru.

Blokovi kao čete, grupe blokova kao bataljoni.

Soliteri na Banovom Brdu vec su na položajima.

Zeleni autobusi Gradskog saobraćajnog preduzeća žure prema zelenoj periferiji Beograda, odakle se vraćaju još zeleniji.

Avala viri iza brdovitog beogradskog reljefa, visoko je podigla periskop, onaj televizijski toranj, i gleda šta se radi u gradu čiji je ona poetski simbol.

Gde je, na primer, ona prva sirotinjska i proleterska iz Prokopa?

Eno je, na Kanarevom brdu. Od rana jutra pije pivo i puši.

A gde nam je ona druga, sirotinjska i proleterska, iz Jatagan - male?

Ko zna gde je. Možda na Bulevaru San Mišel u Parizu.

Na nebeskom roštilju Zemlja se vrti oko svog zamišljenog ražnja i peče na Suncu koje se ne gasi.

Sunce je jutros uranilo da ga trošimo na ono od čega živimo, a dokolice mogu i u mraku.

Suncokreti ga prate kao radari.

Jedna zgrada u Kondinoj ulici liči na mašinu za pranje rublja. U nju su sinoć ušla prljava deca. Očekujemo da se jutros pojave čista.

Da bi toj deci bio jasniji Pobednik na Kalemegdanu, možda je vreme da mu zamenimo rekvizitu. Mogao bi u jednoj ruci da drži loptu za košarku. To su poslednje bitke koje smo vodili i pobedonosno završili.

Jutros rano, jedan trolejbus sa linije 11 izgubio se i nestao. Zelene je boje i odaziva se na ime Cane. Ako ga negde primetite, javite najbližim putnicima.

Kuda ćete za vikend?

Ako su vam majka ili otac u staračkom domu, mogli biste da ih posetite.

Raspitajte se gde su i svakako otidite.

Na Slaviji, na kraju Nemanjine ulice, visoko pod krovom oronule zgrade, suše se pelene.

Dvadesetak belih pelena greje jako sunce. Blago onom koga u njih jutros budu povili.

Volite se kad niste zajedno.

To je prava ljubav.

Ko ume da se voli samo kad je zajedno, taj ne pravi pitanje s kim je.

Ponesite na more sajlu.

Da vas možemo dovući kad za to dodje vreme.

Lako je nekim radnicima kafilerije da hvataju pse, kad nema za šta pas da ih ujede.

Danas ćemo doručkovati ono što je ostalo od juče: malo mlakog i kiselog jutra.

Nebo nad Beogradom se ubajatilo.

Ako ćemo pošteno, Beograd ovog jutra ne izgleda bogznakako.

Gledamo ga upitno a on nevoljno sleže ramenima Karaburme i Banovog Brda: danas mu ne ide, Beograd danas nema svoj dan.

Kroz maglu naziremo kako, uz tanku pritku krana, raste ogroman soliter -siledžija, medju niskim i pitomim dušanovackim kućama i dvorištima.

Šta li će on tu, tako besmisleno veliki i nezgrapan?

Možda Dušanovac podiže spomenik Bori i Mandori, hrabrim i nesrećnim momcima, junacima prvih mirnodopskih tabanja i šorki, koji su orali drumove kad to nije bilo popularno.

Sava sve više protiče *kroz* Beograd, a Dunav i dalje otiče *pored* Beograda.

Ispod nas su velike košnice savezne i republičke administracije. Med će se deliti putem štampe, radija i televizije.

Na Cvetnom trgu cveta cveće bez korenja. U strogom centru našlo se malo mesta samo za cvetove. Korenju je mesto na periferiji.

Stanarima solitera od petnaest i više spratova predlažemo da stalno drže taoce, odgovorne drugove iz zajednice stanovanja i servisa za liftove.

Pa kad im stane lift, da mogu da ih streljaju, makar očima.

Oni koji mnogo znaju - malo govore. I obrnuto - najviše govore oni koji ništa ne znaju.

To ima veze. Samo mišljenje može čoveka sprečiti da govori.

Dan je i ovoga jutra krenuo uzbrdo, ulicama - Batutovom , Ruzveltovom, Takovskom, Cetinjskom, Francuskom, Sedmog jula, Tadeuša Koščušskog ...

Kad posvršava poslove i kad se umori, spustiće se polako - Pariskom, Balkanskom, Nemanjinom, Birčaninovom, Vojvode Milenka, Miloša Pocerca ...

Sve polako i nizbrdo, za suncem.

Na krovove Beograda sletela su nova jata televizijskih antena. One ključaju nevidljive televizijske talase i nose crno - bela i šarena jaja.

Na Čuburi se žuti saće improvizovanog zanatskog bazira. Stari beogradski majstori piju pivo i gledaju drvo koje raste na humci Kikevca.

Ne da se stari Beograd. Dva ilegalca sa periferije probila su se u strogi centar i na krovu stare i otmene zgrade podigla golubarnik. Iz njega svakog jutra ispaljuju rafale golubova u nebo iznad Terazija.

Zašto se kod nas ne otvore javne kuce? Bilo bi znatno jeftinije nego ovako.

Samo onaj, ko nije bio u prilici da proba, ne zna koliko košta jedna obična i manja uvertira.

Večeras će se ponovo odigrati jedna od ranijih utakmica između Crvene Zvezde i Partizana .Prodavaće se one iste pogačice i kafa.

Od kako postoji svet, danas je prvi put osvanula subota, 9. avgust 1975.

Za našu planetu to je jedinstven rekord.

Negde neko troši i rasipa ovaj avgust, a on se računa i nama, koji smo ostali u Beogradu.

Električni merači vremena, na hotelu Slaviji, na Albaniji i u Brankovoj ulici, odbrojavaju nam impulse života.

Iznenadićemo se kad za rođendan ili Novu Godinu dobijemo račun. Odakle im te cifre?! Nigde nismo bili, ništa nismo radili, nismo imali našta da utrošimo toliko života.

Zaista: neki žive na sto strana io račun im je isti kao i nama, koji, takoreći, ne živimo.

U prvim jutarnjim trolejbusima ima tri puta više žena nego muškaraca.

Da li su sinoć uspele da pogledaju Gole i mrtve, ili su već kod golih mrtve zaspale?

Neko je jutros srećan, presrećan, jer je našao mesto za parkiranje.

Neko drugi je tužan i žalostan, jer mu se rodilo žensko dete.

S one strane vam je sve što je bilo, ceo vaš život, od rođenja do ovog jutra.

S ove strane vam je ono što će tek biti, od ovog jutra na dalje.

Vreme prolazi i pretače život i slatko vino uspomena.

Požurite.

Neko je krenuo ko zna odakle, možda čak iz Hamburga, da se sudari sa vama.

Sve vam u braku i kući škripi ali biste mogli da podmažete bar vrata.

Kad čujemo ta vrata, imamo utisak da se radi o braku strave i užasa.

Ovo kvarno jutro kao da je iščupano iz vilice noći, u zubnoj ambulanti, u Ivana Milutinovića ulici.

Tumaramo po kalendaru, jedan dan dodaje nas drugom, nigde suvog mesta i sunca.

Spopale nas neke magle i kiše, sve neki pogrešni, promašeni dani.

Za svoje godine, Beograd ovog jutra izgleda mnogo stariji.

U parku kod Jugoslovenskog dramskog pozorišta neko je prepoznao drvo iz svog kraja i sada se jadaju jedno drugom: šta će ovde, gde se čak i voda plaća?

U lepoj zgradi Geološkog zavoda, na ružnom mestu, ispod starog mosta, lonče već vri ...

Šećer su stavili, još samo kafu.

Kada ispiju kafu, analiziraće talog. Da vide - kome stoji nafta, a kome magnezit.

Ako vam se danas ne radi, to je na vreme, mnogi se na to žale.

Ovih dana, neke beogradske tetkice poćiće po trideseti put u osnovnu školu. Od silnog posla, nikako da je završe.

Čuli smo da Novobeograđani iz milošte zovu četiri svoja solitera - četiri idiota.

Gledamo odavde i nemožemo da pogodimo koji su. Svi su nam sumnjivi.

Nemojte biti sebični.

Udelite malo svojih žena i muževa onima koji ih nemaju.

Kiša je kapala, i rosila, i padala, i lila, i pljuštala ...

Samo još nije prestala.

Stojimo na najvišem prozoru Palate Beograd, posmatramo naš grad pod jakom kišom i mislimo: ima li života na Marsu i je li čemu?

Beogradski lekari okupljaju se polako po ambulantomama, bolnicama i klinikama, navlače bele mantile i dogovaraju se šta da nam rade.

Na poslužavniku Novog Beograda i ovog jutra služe napolitanke novih stambenih zgrada.

Ako nije rano, pozajmite negde u komšiluku kafu, šećer i neku cigaretu. Sedite, smirite se i razmislite - kod koga biste danas mogli ručati. Ako vam deca kažu da su gladna, recite im da bi bilo bolje da uče. Ispričajte im ponovo kako ste se vi mučili dok niste stigli dotle da pozajmljujete tek 28. u mesecu.

Na uglu ulica Narodnog fronta i Balkanske, u minijaturnoj prodavnici, manjoj od lifta, od rana jutra dežura prodavac srećaka i sreće. On sačekuje one koji su krenuli nizbrdo.

Možda bi im jedna srećka mogla promeniti životni pravac.

Nije teško biti toliko nesrećan da bi čovek počeo da pije.

Ljude treba odvikavati od nesreće, a ne od alkohola.

Nesreća je veći porok.

Ima mnogo rasparenih ljudi i mnogo neparnih kombinacija.

To je česta životna priča.

Ili ste sami ili ste suvišni.

Naš grad se pretvorio u veliku čekaonicu.

Svi čekamo lepše dane.

Četvrtak je prozviždao kao metak. Nigde ga nema. Ovo je opet početak dana koji se zove petak. Petak, peti septembar.

Sunce, belo i hladno kao petodinarka, kotrlja se nebeskom nizbrdicom. Ko ga nađe - njegovo je.

Na beogradskim pijacama ovog jutra možete dobiti svež i hladan luk, sveže i hladno cveće, sveže i hladne novine, sveže i hladne cigarete.

Nisko nebo, ružno jutro.

Deco, ako vam je otac došao jutros umesto sinoć, evo vam razbrajalice kojom ćete ga malo rasonoditi: ECI-PECI-PEC, JA SAM MALI ZEC, TI SI MALA PROPALICA, ECI-PECI-PEC!

Na železničkoj stanici nosači i taksisti naplaćuju ulaznice svima koji na ta vrata ulaze u Beograd.

Autobusi Jata, pre nego što prebace putnike u avione, naprave jedan krug ispred Crkve Svetog Marka. Za svaki slučaj.

Beogradske ulice liče na nogavice farmerki, sa belim štepom preko šavova.

Malo para kvari telo a mnogo para kvari dušu.

Čovek je na velikoj mucu.

U čemu da čuva dušu ako pokvari telo? Šta da čuva u zdravom telu ako ostane bez duše?

Blago babama i dedama, koji imaju unuke. Teško nama, koji imamo decu.

Dan je okrugao kao Zemlja.

Iznenadićete se kada na kraju današnjeg puta ugledate krevet iz koga ste jutros krenuli ili tek treba da krenete.

Beograd je već toliki da jedva može ceo da stane u jedan dan.

U Višnjici je novo jutro, petak, u Bariču nagađaju da li je sreda ili četvrtak.

Neko je sinoć na Zvezdari ostavio otvorena vrata. A neko u Surčinu nije zatvorio prozor.

I napravila se promaja.

Lišće se umorilo i stari.

Ono se naživelo svog malog i skromnog života.

Autobusi - samousluge jure gradom i skupljaju jučerašnje kusure.

Na prozorima ženskog internata u Ulici proleterskih brigada sinoć je otvorena izložba srednjoškolskog standarda: maramica, peškira i drugih lepih stvari.

Pošto ih sunce i košava osuše, izložba će biti zatvorena do večeras, kada se otvara nova.

Poslednji je dan druge školske nedelje. Đaci još nisu stigli da ne uče, nisu imali dovoljno vremena.

Jedan mali Beograđanin, sa visoke mansarde u centru grada, pitao je mamu - kada će i oni imati kuću na zemlji. U Beogradu je sve manje kuća na zemlji. Beograd se potrpao u liftove i krenuo uvis.

Zašto u apotekama ne dozvoljavaju da se probaju lekovi, kao sir i kajmak na pijacama?

Ljudi imaju para. Kupili bi kilo ili dve kile leka ako im se dopadne.

Dan se budi, ali se leto lagano gasi. Pre nego što ponovo legnemo, moraćemo ustati.

Takav je red.

Sunce i hoće i neće, ali mi moramo.

Jutros je nisko sunce preseklo svilenu traku Dunava i tako svečano otvorilo novi dan, prvi dan nove nedelje.

Sunce se svakog jutra zaleti prečicom, međutim, kad primeti kafileriju i deponiju na Karaburmi, izbací levi migavac i skrene na Kružni put.

Šta li rade oni naši u Zoološkom vrtu? Možda misle kako smo mi uspeli u životu, a kako su oni ostali tamo gde su i bili.

Na uglu ulica Ivana Milutinovića i Maršala Tolbuhina srušena je prizemna kuća, nečiji dom i draga uspomena.

Ako vam večeras nestane svetla, zapalite sveću za njenu dušu.

U samouslugama je prošla prva gužva. Kasirke doteruju frizure, pričaju šta su noćas sanjale i ogovaraju muževe.

Pred Narodnom bibliotekom je red, ali za tramvaj.

Red je i pred Narodnim muzejem, ali za autobus.

Žene koje su se dobro udale, jutros idu kolima na posao.

Voze ih muževi koji su se loše oženili.

Oni koji nemaju ni škole ni kvalifikacija prvi se ujutru bude i žure da zauzmu kakve -

takve položaje.

Kancelarije se polako pune. Otvaraju se fioke i rolo - ormani, podmazuju zumbere, popravljaju gajtani od rešoa. Kad proradi ona ljuta administracija, imaće privreda da se puši.

Evo nas u petkovom jutru, sa petkovim suncem na lepom petkovom nebu.

Ovako su nekada izgledale samo nedelje i praznici, i to retko.

A danas, evo, i petak blista vedar i ozaren.

Zaista možemo biti ponosni onim što smo za ovo kratko vreme postigli.

Ko ima lepe zavese, otvorio je prozore.

A ko ima i lepu posteljinu, naslagao je preko prozora, pa nam se čini da se negede lepota i dobrota prelivaju, kao naraslo testo.

Dva časovnika, jedan na Albaniji, drugi na hotelu Slavija, utrkuju se - koji će pre stići do kraja.

U fudbalskom klubu Partizan danas će se uvežbavati spasonosna kombinacija: ovako, pa ovako, pa ovako i - gol. To je najjednostavnije i najefikasnije.

Neko jutros sedi na klupi u Pionirskom parku, nema šta drugo da radi, pa misli ono što ga se ne tiče.

Najveći beogradski ćorsokak, Bulevar Crvene armije, stao je kod benzinske pumpe u Grčića Milenka ulici i nema kuda dalje.

Danas će profesori ponovo krišom pušiti Zetu da ih ne primete učenici koji puše Kent.

Ako već tučete decu, tucite ih bez razloga, jer su svi drugi razlozi glupiji.

Počela je sezona šljiva i knedli sa šljivama.

Pošto jedu samo ono što ostane, majke i žene obično spreme malo više.

Ono što ste sanjali bio je san. A ovo je sada java - lepi, blagi, vedri, topli, sunčani dan.

Danas bi vam moglo biti lepo i dobro. Ako hoćete. Ako nećete - daleko vam lepa kuća.

Na Petlovom brdu ili još dalje.

Balkan počinje pred semaforom, u delu Auto - puta koji se zove Ulica Stevana Prvovenčanog.

Tamo je od rana jutra skup Balkanaca. Što ispred semafora, što oko vulkanizera, što oko lubenica, što onako, bez veze i razloga,

balkanski i najlepše.

Ustanove za dnevni boravak očeva i muževa rade i danas. Među prvima je otvorena Kasina na terazijama.

Julino brdo pita Ulicu Majke Jevrosime: šta je sa Baba-Višnjinom?

Sve je u redu. Baba-Višnjina se dobro drži. Trenutno je na Kalenića pijaci, sprema zimnicu.

Uniformisani čobani Gradskog saobraćajnog preduzeća isterali su stada automobila na beogradske trgove.

Sa visoke katarke Palate Beograd gledamo i tražimo-ima li kraja ovoj lepoj, plavoj i sunčanoj suboti? Ne vidimo ga. Biće je za svakog zdravog i gladnog.

Ova subota dušu je dala za lep i dobar život. Te subote, 20. septembra 1975. godine, više nikad neće biti.

Svaki dan sviće zbog nečega. To se još ujutro ne mora znati. Ali će večeras mnogima biti jasno-zašto je morao svanuti i ovaj utorak, 23. septembar.

Pod jedan vodoravno je i ovog jutra-Sava. Pod jedan uspravno-Palata Beograd, iz koje vas pozdravljamo.

Pred šalterima Zavoda za zapošljavanje neko je i ovog jutra poranio i peva: Ima dana kada ne znam šta da radim... Ganute službenice lepe mu na čelo preporuke i adrese umesto hiljadarki.

Danas će u Obrenovcu i Mladenovcu vršiti upis dece u pubertet. Prednost imaju deca koja nisu vukovci.

U nekim beogradskim ulicama biće posečeno staro drveće. Na njihova mesta posadiće lepe mlade milicionare.

Jutros budale pretiču idiote, jer ispred idiota nekim kretenima ne rade štop-svetla.

Ringišpil na Slaviji radi. Automobili se vrte oko zelenog ostrva. U njima sede bivša deca, oni koji su počinjali na ringišpilima ispod Terazija, na Tašmajdanu i Zvezdari.

Setite se, drugarice i drugovi, tih dalekih lepih dana i nasmešite se jedni drugima.

Evo nam srede, fine gospodje, sa zlatnim brošem na plavoj haljini. Ko voli srede, neka uzme ovu, bice mu verna sve do nocas.

Sunce nas greje, ali u sreh. Vise nas promasuje. i ono se izokrenulo. Sad greje onu praznu i mrtvu stranu neba.

Kolekcionari dana i godina ne prave pitanje. Samo neka je dan i neka je zivot.

Sta ce vam ta produhovljena faca, kao da ne znate sta vam fali, kao da imate para, a samo vam ideje nedostaju? Ne izigravajte intelektualca. Bili smo i mi gladni.

Neko je taman jutros hteo da uci. Doslo mu, resio je, ali ne moze, ne dam u se, mora u skolu.

Hoce li trojka, sestica i sedmica celog veka tegliti svoje bracne drugove? Blago nezenjama, tramvajima dvojki, devetki i desetki.

Zivot prolazi, a mi ne znamo sta bismo sa njim. Mrzi nas ili ne umemo da zivimo.

Najradije bismo ga ustupili nekom drugom i uzivali gledajuci kako je lep nas zivot kad ga drugi zive.

Ono sto ste propustili u zivotu, ne mozete nadoknaditi brzom, sumanutom voznjom.

Ne preticite pametnije od sebe. Prava vozacka takmicarska disciplina zove se-ko ce duze, a ne ko ce brze voziti.

Ako jos niste otplatili kola, mislite malo i na vase jadne zirante. Nemojte ih dovoditi u nepriliku da ne znaju da li da vise zale vas ili sebe.

Ne zaboravite: Mnogi nikad vise ne bi vozili brzo, ali, na zalost, takvu priliku vise nece imati.

Jutros je procvetao, a veceras ce uvenuti poslednji dan septembra.

Jesen je, sezona kad se kolju male gipsane svinje i krade decja uestedjevina.

Jutros u gradskom saobracaju svi imaju sitninu. Nije strasno, moze i sa sitninom dok nas greje ovaj nebeski dukat.

Deca spavaju, a roditelji sapucu, dogovaraju se kako da ih vaspitavaju, da sve bude fino i kulturno i da ima efekta.

A jedno zlato mamino sinoc je zaspalo sa cigaretom i progorelo jorgan. A jedna sreca mamina zaglavila je negde nocas i zaspala, kako je usla u kucu, ispod civiluka u antreu.

A jednog pileta maminog jos nema....

Danas ce u Palati pravde biti podeljena izvesna kolicina pravde. Ko u tome oskudeva, mogao bi da pozuri.

Zasto se ulicne korpe za otpatke ne podignu na visinu koseva za kosarku? Bila bi to provokacija kojoj niko od nase kosarkaske nacije ne bi odoleo. Kosevi bi bili puni, a Beograd cist.

U Zemunu, na obali Dunava, kuva se i danas dobra riblja corba. Do corbe se stize ovako: ide se do centra Zemuna, a onda dalje za mirisom corbe.

Morate imati neko, makar tajno mesto, gde cete praviti gluposti. Glupost je potrebna zdravlju. Sloboda da se prave gluposti je zdrava privilegija za koju se sami morate izboriti.

U poslednjem trenutku, kad je vec izgledalo da nam nema spasa, kada su sinoc mnogi vecerali poslednju teglu slatkog i pomisljali na najgore-jutros nam je stigao PRVI.

Ljubi ga sve sto skakuce sa prvog na prvi, kao sa kamena na kamen, i jedva odrzava ravnotezu.

Jutros je poranila i kosava da nam pregleda prozore i zube i utvrdi kako dihtuju.

Bulevar revolucije zakopcao se rajsferslusom do grla, do fontane na Trgu Marksa i Engelsa.

Za jednu malu, srednje razvijenu zemlju mozda je malo mnogo da upraznjava sva cetiri godisnja doba. i tu smo se malo zaleteli. Jedno, eventualno dva, to bi jos i moglo. Ali cetiri, to je mnogo i neskromno.

Sava i Dunav i ovog jutra dolaze i prolaze, a mi ne znamo sta da im radimo.

U mnogim preduzecima uveden je obavezni topli obrok. Nekad je bilo obrnuto. Nekad su topli obroci bili obavezni kod kuce, a hladni na poslu.

Kosava duva, neki drugovi se klate. Kalendar im broji dane, a sat im broji sate.

Zene i deca jedva cekaju da im se vrate: Vratite nam muzeve, dajte nam tate! Makar primali licne dohotke umesto plate.

Utorak je dan skroman, mogao bi proci i bez imena koliko je neupadljiv. Dan posle ponedeljka ili dan pre srede. Ponedeljkom se komentarisu protekla nedelja i sredjuju utisci. Sreda je pravi pocetak nove nedelje. A utorak je negde izmedju, kao neka ostava za stvari i teme koje se inace cesto ne koriste. Kao februar medju mesecima.

Kontrolori Gradskog saobraćajnog preduzeća i ovog jutra traže putnike bez karata. Imali bismo više vajde i mi i oni kad bi nam pregledali zube i merili krvni pritisak.

Na Cukarici se proizvodi secer za referate i devetomesečne bilanse.

Visoko gore, na Dusanovcu, završava se nova fabrika čokolade. Nekada su čokoladu jela samo dobra deca. To je bilo u ona stara vremena kad su roditelji imali više dece, pa su neka mogla biti i rdjava. Sad se ne pravi pitanje, samo nek je dete.

Za ljubav je važna i neophodna ona lepa i slatka glupost. A za brak se traži ona odvratna i surova pamet.

Šta je neka žena nasla u svom čoveku? Šta je neki čovek nasao u svojoj ženi? Morali su dugo prebirati i tražiti dok nisu našli to što su tražili.

Ne sekirajte se jer to škodi zdravlju. A ako već ne možete, nemojte se bar sekirati zbog toga što ne možete da se ne sekirate, jer je to onda još gore.

Zali nam se jedan prijatelj: Ja sam lud što sam glup pa uvek ispadnem blesav.

Utorak je drugi dan u nedelji. Znači paran, pitom i dobar. Neparni dani su ljuci, agresivniji i teži. Zato se danas odmorite da sutra spremni dočekate sreću.

Sinoc je u Beogradu otvoren Sajam knjiga. Bilo je lepo i svečano. Primećeni su i neki drugovi za koje se zna da ne citaju knjige. Oni ne citaju, ali nemaju ništa protiv citanja.

Jutros su učenici šestog razreda osnovne škole poranili da se još jednom preslisaju – šta su SPIROGIRE. Da ne bi zaboravila ono što je važno, deca uče i ono što mogu zaboraviti.

Kraj je meseca, nedelja solidarnosti. Oni koji rade zajme od onih koji imaju.

Ne možemo živeti bez drugih ljudi. Jedni nam stvaraju a drugi rešavaju probleme.

Mnogi beogradski pogoni rade na burek. Nekoliko hiljada kurira krenulo je da obezbedi tih nekoliko kritičnih tona bureka. Vruć burek izaziva vedra raspoloženja, pa će beogradska privreda, uz viševe i podriganje, zabeležiti novi skok.

Ako zelite da budete i ostanete posteni, birajte posao na kome je moguće biti posten.

Kao i svakog jutra, prvo su ustali oni koji vas greju, pa oni koji vas voze, pa oni koji vas hrane.... i tek posto je sve bilo spremno, zamoljeni ste da ustanete i vi.

Nad Zvezdaram se upalilo belo neonsko sunce. Na takvom suncu ni ziva nece da raste.

U porti Vaznesenske crkve, ispod nas, najstarije i najveće drvo pozlatilo se od starosti i jeseni. Visoka Palata Beograd, iz koje vam se javljamo, mogla bi se sagnuti, ubrati ga kao cvet i njime zakriti svoju tamnu fasadu. Lepo bi joj stajalo.

U Ulici Cetрнаestog decembra jos stoji firma kazandzije. Na prvoj kuci u Ulici Vojislava Ilica je firma curcije. Strane reci, zaboravljeni zanati u novom, modernom gradu. Necemo kazandzije, hocemo psihijatre!

Da li je u Gradskom saobraćajnom obavezno brijanje za sve koji rade sa publikom?

Mozemo im reci da neke kondukterke dolaze neobrijane na posao.

Ne znam kako vas greju ovog jutra, ali treba razumeti i te ljude iz toplana: kad pomisle koga sve treba da greju, ne radi im se. Prosvetni radnici im muce decu, kod lekara nikako da dodju na red, trgovci ih deru, milicioneri im uzimaju meru.

A zbog jednog ili dva cestita coveka ne vredi paliti toliku vatru.

Uskoro nas ocekuje veliko slavlje: proradice tobogan od Beograda do Bara.

Dragi slusaoci, kad se zimus popnete na brdasce, stavite ruku na srdasce i setite se ovog dobra, ovog lepog tridesetog oktobra.

Neki su budni bukvalno i odavno i ti vec uveliko rade.

Jos spavaju samo oni koji su budni u jednom, kako da kazemo, sirem ili visem smislu.

Mi se i ovog jutra javljamo sa naseg visokog, tankog minareta.

Da se, zajedno sa vama, pomolimo svima od kojih zavisi da li cemo danas imati vode, svetla i toplote.

Kosava se pomamila i nosi ostatke nekad nove i srecne 1975. godine.

Ova nova vise nikad nece biti, a za sreću joj je ostalo još nekoliko kola lutrije i sportske prognoze.

Soliteri kod Novog groblja sviraju na kosavi kao usne harmonike.

Stanari ovih, pre vremena ostarelih zgrada, pitaju nas – da li će se i ovi soliteri rusiti i kada.

Mi im predlazemo da ih još malo ruse sami, dok se ne donese konačna odluka.

Jutros su vodjeni iscrpni telefonski razgovori između cistacica u Izvrsnom vecu Srbije i cistacica u Skupštini grada. Kako sporazum nije postignut, razgovori će biti nastavljeni sutra, u isto vreme, sa istih telefona. Naime, drugarice iz Izvrsnog veca imaju svoju ocenu trzista i cena, sa kojom se drugarice iz Skupštine grada ne mogu sloziti.

Juce je Konjarnikom protrcalo malo, cisto i rumeno prase.

Pobeglo je sa necije trpeze. U poslednjem trenutku.

San svakog praseta je da umre kao svinja.

Dva niska stepena jutrosnje temperature kosava raznosi brzinom od osam i vise metara u sekundi i rasporedjuje po nogama, ledjima i glavi stanovnika Beograda.

Beograd je jutros veliki frizider u koji je stavljeno million i trista hiljada ljudi, valjda da se ne pokvare. I to je u redu.

Ali zasto mucimo one koji su vec pokvareni?

Na Avali treperi televizijski toranj kao kazaljka na vagi.

Vreme je da se kiseli kupus.

Mnogi Beogradjani se time bave ovih dana.

Medjutim, u Beogradu je danas lakse naci kupus nego kamen.

Neke inadzije i raspikuce stavljaju televizore preko kupusa.

Ako od majke vise nemate nikakve koristi, zakunite se u nju pa slazite.

Gradsko stambeno će propasti ako bas vi ne platite kiriju. I Elektrodistribuciji nedostaje bas vasih dvesta ili trista dinara. To mora da su neka mnogo jaka preduzeca kad toliko zavise bas od vas.

Sta bi radili da vi niste dosli u Beograd, kao sto ste mogli da ne dodjete i kao sto bi bilo bolje da niste ni dosli?

A ako Beograd bas toliko zavisi od vas, neka vas pozovu u Gradsku skupstinu i neka vam daju orden.

Blizi se kraj godine, vreme je za inventarisanje.

Zdravi ljudi inventarisace samo ono sto imaju, a bolesni iskljucivo ono sto nemaju.

Ovaj utorak ocigledno nije video neke druge dane kad moze sebi dozvoliti da ovako izgleda.

To nema smisla. Znaju koliko volimo da zivimo i podmecu nam neke dane koji nigde ne bi prosli sem kod nas.

U Vranjskoj ulici kosava klati, hoce da skine saobracajni znak ogranicenja brzine do 40

km na cas.

Malo joj je.

Juce je odrzan sastanak beogradske podruznice Deda-Mrazeva.

Analizirana su proslogodisnja iskustva i utvrdjen plan za predstojeću novu godinu.

Podeljeni su rejoni i utvrdjen cenovnik. Deda – Mrazevi su zamoljeni da se ukljuce u borbu protiv sunda i da izbegavaju stihove kao sto su: Draga deco, mali vrazi, mi smo vasi deda-Mrazi!

Ili:

Evo ide Deda-Mrasce da vas stipne za obrasce!

Prosao je Mesec dana knjige.

U toku su jedanaest meseci radija i televizije.

Niti kosava radi na struju, niti struja na kosavu.

Tako da jos uvek ima kosave, a nema struje.

Ovog hladnog, vetrovitog utorka drzite se stare, poslovice mudrosti: ne pusite uz vetar!

Nemojte bas toliko insistirati na svom praznom i siromasnom zivotu.

Ziveti treba samo dotle dok jos imamo posla u zivotu.

A to je ponekad duze, a vrlo cesto krace od radnog staza.

Neko je jutros poranio i poleteo da odmoran i dokon resava ukrstene reci u novinama od juce.

Medjutim, neko ih je vec ispunio velikim prljavim slovima.

Kakav je to udarac, mogu shvatiti samo oni kojima se nesto slicno vec dogodilo.

Sava i Dunav pruzili se kao krojacki santimetri.

Uzimaju meru Beogradu za zimu, za ono lepo i belo perje i paperje kome smo gotovo zaboravili ime.

Ako nema izgleda da uskoro dobijete stan, mi vam predlazemo da se nadjete na beogradskoj zelesnickoj stanici kad je budu rusili. Na bivsoj zemunskoj stanici dobili su stanove svi koji su toga dana cekali voz.

U vezi sa preseljenjem Terazijske cesme stigao nam je jos jedan predlog: da se ubuduce takvi i slicni spomenici grade na tockovima kako bi se cesce i lakse mogli seliti.

Neki djaci zure da jos u skoli pokazu sve sto znaju i mogu. Ubise se radeci, uceci, osvajajuci petice. Kada zavrse skolu, bice vec siti i umorni.

Vise sansi imaju oni koji se kroz skolu provlace, koji se stede, jer znaju da ih ceka jos jedno veliko poluvreme zivota.

Mame, radjajte deci sestre!

Sestre postaju tetke, a tetke su najlepsi, nezamenjivi dar svakom detinjstvu.

Nocas su samci krisom otvarali vrata svojih hladnih sobicaka ne bi li ukrali malo toplote iz onog dela stana koji se greje.

Po mnogim beogradskim ustanovama proradile su ostave na simsu, s one strane prozora.

Fasade najlepsih zgrada ukrasile su bosce i najlonske kese, mleko, jogurt, pogacice i jetrene pastete.

Na dusanovackoj pijaci bice otvorena prodavnica vruceg crepa za sve bolesti ledja, krsta i zglobova.

Nocas je u jednoj bracnoj postelji dogovoreno: duznost je oca da brine o prezimenu dece, o imenima ce brinuti majka. Dakle, otac ono najvaznije – uopste, a majka sve ono drugo, sitno i svakodnevno.

Onaj nevernik koji je obecao da ce leci pod prvi voz koji prodje prugom Beograd-Bar uputio je juce telegram nadleznima u kome moli pomilovanje.

Blizi se praznik.

Neko ce za praznik biti unapredjen, pa ce mu zena iz nizeg ranga zimskog kaputa precu u visi rang – skupe bunde.

Najlepse je na zenama pratiti kako im muzevi napreduju u sluzbi.

Ako imate preko sezdeset godina, nemate vise prava da se zalite na roditelje, cak iako su krivi.

Palata Beograd je kao kaziprst uperen u nebo.

Svojim izgledom i položajem ona daje odgovor na večita i sudbinska čovekova pitanja.

Ko je kriv? Gde je izlaz? Kome se zaliti? Ko će to znati?

- odgovor vam daje kaziprst Palate Beograd.

Prosvetni radnik koji je kiksirao tamo gde je fiksirao na listicu sportske prognoze jedva čeka jutro i prvi čas da sa nekim podeli svoju nesreću.

Jutros će neki drugovi u automobile, pa na sastanak; pa u automobile, pa na ručak; pa automobilima na drugi sastanak; pa, opet automobilima, eventualno kući.

Trebalo bi ih jednom pesice provesti kroz naš grad i život da vide kako se relativno dobro držimo, uprkos njihovim odlukama.

Drugarice će jutros krisom mirisati jedna drugoj polovne frizure i pogadjati šta su juče kuvale.

Nemojte ni ove zime kupovati zimski kaput.

Kupite nešto zeni, pa neka vas greje njena topla zahvalnost.

U Beogradu živi mnogo zaboravljenih ljudi.

Neko ih je nekad ostavio i zaboravio.

Imati toliko kilograma sa takvim ličnim dohocima, to je zaista za podzrenje.

Sve ono što fail kritičnim taktikama naše privrede može se naći i videti na nekim drugaricama i drugovima.

Da li neki lekari, da li neki profesori, da li neki poslodavci primaju mito?

Ne primaju, ali žive kao da primaju i to izaziva zabunu i nervozu.

Deca koja su ovu noć provela kod babe jutros će se u obdanistu pojaviti bez nekih zuba.

Babe su dobre dok su budne. Kad zaspe, umeju biti i neoprezne.

Kad se sinoć nabokao hladnih pihtija, preliveanih sircetom i posutih suvom ljutom paprikom, noćas je imao naučno fantastične snove.

Ko je legao gladan-sanjao je pihtije.

Ne morate i ovo jutro pocinjati poznatim zanovetanjem: Da se ja nešto pitam... Proverili smo kako izgleda tamo gde se vi nešto pitate i videli da nije sjajno.

Danas će na Topčiderskom brdu neko slaviti mali intimni jubilej: ovo je već šezdeset i pet godina kako-ne može više da živi.

Jedan drug iz Sekretarijata za kulturu, zaduzen za sahrane o drzavnom trosku, pravi finansijski plan za sledecu godinu i ovih dana obilazi neke poznatije drugove, zagleda ih i raspituje se kako su.

Sneg i Nova godina pogadjaju se ko ce pre. Stab za docek nove godine je brojniji i agilniji od staba za docek snega. Mozda je ipak bolje da prvo docekamo Novu godinu.

Ovih dana doci ce nam u goste gastarbajteri da provere koliko imaju dece, kako se zovu i ko brine o njima. Mnogom detetu ce laknuti kad shvati da nije bas direktno postalo od majmuna, vec da ima i oca.

Danas ce neradnici ponovo moliti radnike da povecaju produktivnost rada. Ne moze se vise ne raditi na ovom nivou produktivnosti.

Nasmesite se, sa mnogo dobrote i malo, malo gorcine. Oprostite zivotu i svetu sto nisu savrseni.

Ima ljudi skromnih.

Kad se ujutru probude, kad shvate da su jos zivi, da jos uvek slusaju, gledaju i misle, prva recenica im je: Neverovatno! Takvim ljudima uvek slobodno mozete reci koji je dan i datum, ne prave pitanje, obraduju se svakom.

Obratite paznju na to kako vas zena odjutros tuzno i zalosno gleda. Setite se sta je to sto imaju sve druge zene, a samo vasa zena nema.

Zasto beogradska zeleznicka stanica ne organizuje docek Nove godine? Imaju cekaoalice, tamo se i onako stalno nesto ceka. Mogli bi, uzgred, da cekaju i Novu godinu. Pa kad stigne. Niko ne bi pravio pitanje.

Imali ste ruznu zenu i to vam je bilo malo. Sad ste nasli lepu, ali je ispalo da vam je to mnogo. Tesko je prosecnom muskarcu izmedju takvih zenskih krajnosti.

Na Petlovom brdu ne misle na docek Nove godine. Jos cekaju autobus.

Nova godina ce, razume se, stici i onima koji je ne budu cekali. Medjutim, sva car i jeste u cekanju, a ne u Novoj godini. Lepo je cekati nesto u sta ste sigurni da ce doci. Cekali smo u zivotu razne stvari, to svi znamo, a uvek su nam i sigurno dolazile samo nove godine.

Sinoc je ponovo održana jedna pozorisna predstava a da niko nije imao pojma o tome. U

Beogradu su daleko posećenije sahrane nego neke pozorisne predstave. Nasi ljudi vole da vide sta je bilo na kraju, a to moderno pozoriste izbegava da kaze.

Noćas je neko na Slaviji izgubio novčanik.

Rano jutros neko ga je našao, otvorio i sa ogorčenjem pljunuo u njega.

Bio je prazan.

Neko ima tu sreću da izgubi prazan novčanik, a neko nesreću da baš takav novčanik nađe.

U naselju Lipov lad ruše zaostale, ostarele kuće i kućerke.

Tužna slika ispražnjenih, napuštenih domova, povađenih prozora i vrata.

Teško je gledati i kad kuća umire.

I ove Nove godine biće dodeljen televizor najboljem beogradskom milicionaru.

Pripazite se ovih dana, takmičenje je u toku.

Neka naša deca imaju kod kuće samo tatu.

A neka samo tatu nemaju, a imaju sve drugo.

To je neku decu dovelo do velikih dilema, a mnoge očeve pod veliki znak pitanja.

Roditelji ženske dece teško se rešavaju da ih puste same na doček Nove godine. Roditelji muške dece smatraju da to nije fer sa njihove strane.

Beogradski ugostitelji još se ne drže propisa i obaveze - da pijanim gostima ne služe piće, a debelima jelo.

Ono što ste radili samo subotom, više nećete raditi u ovoj godini.

Kao da je poslednji dan života, a ne stare godine.

Sve što smo imali, i što smo ukrali, i što smo pozajmili, i što smo podigli na kredit - sve smo uložili u ovu noć. Zaboravili smo: nećemo samo dočekati novu godinu, već ćemo i živeti u njoj.

Kad to čudo prođe, dogovorićemo se: šta više nikada nećemo raditi, kuda više nikada nećemo ići, koga više nikada nećemo poslušati i šta nam se poslednji put dogodilo i nikad više.

Neka deca već su dobila od Deda - Mraza male automobile, neka lutke, a neka batine, kad se sinoć vratio umoran i nervozan.

Nekima nove godine samo dolaze i dolaze, dok drugima samo prolaze.

Neki menjaju nove godine kao mala deca pelene.

Čim u jednoj godini urade onu stvar, odmah traže novu i čistu godinu.

Da nema boga u nekim zemljama na zapadu, mnoga naša deca ne bi videla svoje roditelje za novogodišnje praznike.

Za decu razvedenih roditelja doček Nove godine biće organizovan u Dragstoru i podzemnim pešačkim prolazima.

Biće im lepo. Njih niko ne čeka i ne traži. Oni će, ako imaju gde, moći da se vrate kad hoće.

Jedna Jelena iz Pete beogradske najzad je našla dečka.

Pitala ga je: Ko si ti?

A on joj je lepo rekao: Ja sam tvoj dečko.

Mlade vaspitačice u beogradskim obdaništima pričaće deci i ovog jutra bajke. To su setne priče o tome - šta se stalno dešava princezama, a nikad vaspitačicama.

Sve smo bliže polugođu.

Bivši loši đaci daju jedinice sadašnjim đacima, a najgori ih grde i biju kod kuće.

Poslednji je trenutak da deci kupite školske knjige. Mogu svakog časa početi da uče.

Kupite im knjige, ali ih nemojte terati da uče. Jer ako ih vi terate da uče baš kad su i sama mislila da uče, deca se uvrede i neće da uče.

Ispunjavajte svoja obećanja.

To je jedino časno i moralno.

Ali zato ne obećavajte više nego što možete da učinite.

Ne preterujte ni sa pretnjama.

Ružno je i kad takvo obećanje ne ispunite.

Seljaci su još na godišnjem odmoru.

Provode ga u najlepšim krajevima naše zemlje, dovoljno zaostalim da mogu normalno i dugo da žive.

Za one koji su mislili da umru pošteni ovaj život se otegao i nema mu kraja. I oni što su shvatili: ne može se dugo i pošteno.

Može kratko, ali ne bi bilo pošteno da pošteni ljudi žive kratko.

Mnoge beogradske prodavnice ne rade zbog inventarisanja.

Nema problema. Ono što ne nađu u izlogu, naći će u radnji. A ono što ne nađu u radnji, naći će u garažama i na štednim knjižicama.

Ništa ne može da nestane. Sve je tu negde.

Temperatura u Beogradu je ispod svake nule.

Na vedrom i hladnom januarskom nebu noćas je briljirao Mesec.

Spustio se nisko, veći nego ikad ranije. Činilo nam se da će, zbog nekog kvara, prinudno sleteti.

Neko čudo, možda ne baš toliko, jesmo zaslužili.

Međutim, ni čuda nas neće.

Subota je dan kad se radi nešto drugo.

Ko ima da bira.

Ko nema, neka čeka ponedeljak, kad se radi ono isto.

Neki ljudi nas ponižavaju svojom dobrotom.

Odvikli smo se od dobrote.

Ne razumemo zašto nam neko nešto čini ako ne traži nikakvu protivuslugu.

Dobrota se ne može vratiti jer se i ne daje.

Dobri ljudi su dobri zbog sebe a ne zbog drugih.

Gore od subote i nedelje može biti još samo na godišnjem odmoru.

Ukiselite se onako kako samo vi umete i prosipajte to sirće u šolje, šoljice i tanjire svojih najbližih.

Čuli smo zanimljiv predlog:

muž koji u jednoj godini skupi dve stotine kesica za supu, bilo kog proizvođača, stekao bi pravo na pokretanje brakorazvodne parnice.

Dajte i nama neku veću, društvenu ili državnu, brigu da se malo odmorimo.

A vi malo brinite o deci i porodici.

Dečaci su čitavo prvo polugodište uzalud zviždali pod prozorima devojčica. One se nisu odazivale, morale su da uče. Počeo je zimski raspust.

Sad devojčice uzalud dozivaju one iste dečake.

Pravi dečaci uče samo za vreme zimskog i letnjeg raspusta.

Sneg još pada, mada mu je rečeno da neće padati.

Posvađala se dva dečaka na prostranoj snežnoj padini: - To je moj sneg! Meni je tata kupio sneg umesto sanki!

- Nije tvoj, moj je! Meni je tata kupio sneg umesto zimskog kaputa!

Žene će vam ovih dana zapevati stari refren: Svi muževi vode svoje žene... samo ti mene ne!

Ovoga puta na FEST. Dakle:

Svi muževi vode svoje žene na Fest, samo ti mene ne!

Ko hoće da vidi najbolje beogradske muževe na jednom mestu, neka ih potraži na Festu.

Sutra se udaje još jedna vaspitačica.

Ne znamo ko im to dozvoljava. Žene koje brinu o našoj deci ne bi smele imati svoju.

Ne možemo svi biti srećni. Nema toliko sreće.

Odustanite danas od neke velike gluposti, pa proglasite petak svojim intimnim praznikom i slavite ga svake sedmice.

Dobra beogradska deca provode školski raspust van Beograda.

Ovaj lepi sneg ostavljen je na milost i nemilost lošoj deci.

Plašimo se da će ga upropastiti kao i sve drugo do sada.

Vodite računa: ovaj život ne traje milion godina, već izvestan, ograničen broj petaka.

Svaki je petak jedan mali imetak. Ovim petkom možete zakrpati neku manju rupu u svom životu.

Topi se velika zimska igračka beogradske dece.

Deci ništa ne može da traje duže od sedam-osam dana.

Neko će danas otići iz Beograda, što nije loše. A neko će se vratiti, što je još bolje.

Svi ostali dele se - na one kojima će se neko vratiti, što nije loše, i na one kojima će neko otići, što je još bolje.

Ako vam je majka sama, snimate ploču a ona neka kupi tranzistor.

Mnogi sinovi se samo tako dopisuju sa svojim majkama, preko radio-talasa: Ti si, mila majko, na Voždovcu sama, a ja gorko plačem na Terazijama!

U Beogradu ima više tranzistora nego ptica.

Preduzete su mere za ozdravljenje jedne radne organizacije.

Uklonjen je šofer koji je mnogo znao.

Neko je jutros obuvao cipele drškom kašike za supu, pa se odjednom setio: otkad nije pojeo ništa kuvano i toplo! U zamagljene oči navrla su mu sećanja na majku, detinjstvo, na one žute i tople

supe, na one tanke, guste i slatke rezance, na svečanu zvonjavu kašika u dubokim i punim tanjirima...

Rasplakao se naš sugrađanin u polumraku antrea i nekoliko vrelih suza kanulo je u davno ohlađenu i zaboravljenu kašiku.

Deco!

Tata vam je na preferansu, mama na Festu, večera u frižideru, a šerif Meklaud na prvom programu.

Noćas je Mesec bio veliki i zdrav, kao glavica kupusa. I jutros se spustio u jednu kacu, u gornjem delu Zemuna.

Odmorite se ako imate od čega, pojedite ako imate šta, mislite ako imate o čemu.

Jedite lekove dok ih još ima!

Spremaju se da nam zabrane i oduzmu i to malo što smo imali od života. Mi ne možemo biti zdravi ako pre toga nismo bili bolesni.

Tate jedva čekaju subotu da se ne briju, mame - da stave novu frizuru.

Mame i tate nikad nisu istovremeno lepi. Svako ima svoju publiku.

Mnogi delovi grada ostaće danas i ovih dana bez struje.

Međutim, Elektrodistribucija će montirati baterijske strujomere, tako da će bar oni raditi bez prekida.

Neka deca, rođena prošlog leta, juče su prvi put videla svoj rodni grad.

Mame i tate vodili su ih tragovima Prve penzionerske - sa Tašmajdana, preko Terazija do Kalemegdana.

Kupajte se i secite nokte kad ste u inostranstvu.

Šišajte se kad odete na godišnji odmor.

Što više đubreta ostavljajte van Beograda.

U Beogradu više nema mesta.

Uskoro će proleće.

Blago svima za koje je to važno.

Nalazimo se neposredno pred krupnim događajima: Drveće će biti renovirano, vratiće mu se negdašnje boje i mirisi.

Izvestan broj ptica biće postavljen na određeni broj grana.

Seljaci će se iz sudova vratiti na njive.

Radosno će zacvrkutati zvonca, na jaganjcima i poni-biciklima.

Čim bude dovoljno struje, proradiće i zazujati košnice.

U Africi će biti ispaljene laste i svaka će ovde pogoditi cilj.

Sve će oživeti. Jedno drugo zvaće i terati da živi.

U retrovizoru jutra vidimo iznemogli, zaostali četvrtak i subotu, koja izdaleka juri i ablenduje.

Dva dana nećete raditi i mogli biste natenane da vaspitavate svoju decu.

Ima roditelja koji to rade samo kad su u gostima ili kad imaju goste.

Juče je na jednom zboru radnih ljudi izbačena parola: Ne spuštajte ruke, ima još da se glasa!

Bilo bi jednostavnije za saobraćaj, i uopšte, kada bismo se svi kretali u istom pravcu.

Tako smo nekako i zamišljali ovaj petak, pre mnogo godina.

Međutim, kako vreme više odmiče, kako dalje napredujemo, sve je više raskrsnica.

Ukrstili nam se putevi i interesi, pa je sve teže proći i stići do cilja.

Po rasporedu sudbine, ovaj petak biće najlepší dan nečijeg života.

Kada bismo znali čijeg, mogli bismo mu javiti.

Da ne ispadne i sa njim kao sa nama - da nismo imali pojma.

Evo nas još jednom na početku.

Danas ćemo ponovo uvežbavati kompletan program života.

Da budemo spremni kad jednom počnemo da živimo.

Danas će, izgleda, biti toplo i tiho.

Mogli biste i istresti tepihe i vratiti Beogradu ono što je njegovo.

Zanima nas - gde se čuva uštedena struja.

Da li neko vodi računa o tome?

Da ne bude, kako je umelo da bude - krađa i malverzacija.

Da opet ne stigne vest, iz Švajcarske ili Nemačke, kako je tamo neki naš čovek otvorio elektranu strujom pokradenom u domovini.

Kad čujemo da neko nije ostvario ono što je želeo, uvek prvo pomislimo da je želeo, uvek prvo pomislimo da je želeo ono što nije mogao ostvariti. Početak svake sreće je u srećnom izboru želja.

Ima bistrih vozača.

Malo voze, a malo se parkiraju pored druma i štede benzin.

Farmerke jesu praktične, ali im je prtljažnik mali.

Ako prtljag i stane nekako, ne može rajsferšlus da se zatvori do kraja, mora da se udari bar jedna zihernadla.

A ako udarite zihernadlu, morate gore obući nešto što će je pokriti.

A ako to uradite, pokrili ste i struk, i to više nema nikakvog efekta.

Da bi ženama bilo lakše, izmišljene su košulje koje se ne prljaju, odela koja se ne peglaju, jela koja se ne kuvaju i deca koja se ne vaspitavaju.

Evo nas, prilično zdravih i živih, u novom danu.

Na velikom ekranu neba uskoro će se pojaviti novo sunce kao špica serije dana i nedelja, koji će nas iz crno-bele zime odvesti u kolorisane predele proleća i leta.

Evo vam domaćeg zadatka:

odaberite jedno drvo i svakodnevno pratite šta se sa njim i na njemu događa.

Biće novosti, cvetaće i cvrkutati svakog dana.

Družite se sa drvetom. Drvo je verno, čekaće vas.

Ako ne stignete danas, dođite sutra, ono će biti tu.

Ako mu poverite neku tajnu, za to niko neće znati sem vas dvoje.

Česme po stanovima kaplju, odbrojavaju sekunde i minute dvadeset i petom danu februara.

Sijalice su nam se odvikle od struje.

Neke senzibilnije, čim ih struja ponovo takne, od prvih žmaraca pregore.

Napravite malu domaću promaju, otvorite prozore i vrata, proterajte iz kuće novembarski smog, decembarske praznične mirise, januarsku čamotinju - nebeski sprej donosi nam mladi, sveži vazduh sa snežnih karpatskih njiva.

Nemojte navikavati svoj organizam da uvek neko drugi brine o njemu.

Neka sad malo brine sam o sebi.

Nije više mali.

Otkinite jedan list i pogledajte ga dobro.

Sa njegovog dlana pročitacete i svoju sudbinu.

Da umemo, mogli bismo lepo provesti ovu sredu trčeći odmornim nogama za gladnim očima, puniti srce radošću što postojimo, čuditi se velikoj tajni života, čiji smo slučajni i srećni gosti.

Dok nije bilo struje, mogli smo misliti da je struja ono što nam fali.

Sad ima struje, a nama i dalje nešto fali - znači, nije struja.

Ne vredi. Naša se bolest ne leči strujom.

Ko ima majku - voleo bi da ima konja, ko ima konja - čezne za ženom, ko ima ženu - sve bi dao da ima perorez od sedamnaest delova, kao jedan iz Belog Potoka.

Neko je jutros isterao moped kupljen na kredit, na njega okačio tranzistor od 300 dinara i šiba niz Bulevar revolucije. Motor prašti, tranzistor krči, a on peva - ne zna kako da potroši toliko bogatstvo.

Beograd nam je prljav.

Beograđani, kao Ivica i Marica, ostavljaju tragove za sobom da bi po njima umeli da se vrate kućama.

Na svakih pedeset metara po jedan trag.

Ako znate šta puše i od čega boluju, lako biste ih mogli naći.

Apoteke su nam pune kao samousluge.

Treba se nadati da će uskoro početi i da rade po istom principu: uzmete na ulazu korpu, obilazite rafove i sami birate i bolest i lek.

Čoveka uvek ima šta da boli, samo ne može da se seti.

Ko nema u glavi ima u nogama, ko nema u nogama ima u banci, ko nema u banci ima nešto u Grockoj, ko nema ni u Grockoj - naći će mu se nešto u mokraći.

Niko baš nije da nema nigde ništa.

Danas je utorak, mali dan, autsajder, ničije vreme, čekaonica za one koji su krenuli u sredu i dalje.

Nema čak ni one jedne laste koja ne čini proleće.

Da bar hoće ona da doleti, pa da čekamo ostale.

Magacioner Beograd-puta umače mladi luk u gomile preostale soli, kao da snega više neće biti.

Sunce je nad Zvezdarom istaklo samo firmu, zlatni berberski tanjir.

Mislili smo da ćemo već uveliko živeti napolju.

Međutim, još uvek smo unutra.

Napolje još nije spremno.

Dekoracije još nisu završene, a i sa grejanjem nešto nije u redu.

Na ovo vreme idu - hladan, užegao burek, mlak čaj bez limuna i stara žvaka, ako još stoji tamo gde ste je zalepili.

Koliko se mi razumemo, jutros bi od lekova trebalo uzimati one belkaste, beličaste. Oko podne mogli biste da pređete na one rumene, koji prelaze više u karmin. A za veće preporučujemo one zelembaće, zelenkaste.

Ako to nije glupo, možda bi bilo jednostavnije grejati živu u termometru nego ovoliki grad.

Jednome od naših nesrećnih sugrađana nije, najpre, valjao PE KA BE. Zatim se žalio na PE TE TE. Pa mu se pokvario U KA TE.

Kad su ga pregledali, utvrdili su da mu nije u redu ni E KA GE.

Na beogradskim trgovima postrojili se automobili, kao za smotru.

Uniformisano lice staje ispred stroja i viče: Pomoz'smog, junaci!

Automobili uglas odgovaraju:

Smog ti pomogao!

I tako dalje, u tom smislu:

Ubio te smog! Smog je spor, ali dostižan! To nas smog kažnjava!
Videćeš ti svoga smoga! Smožju ti majku! Smog te molovo!
Budismogsnama!

Danas se vraćamo na posao.

A ništa čoveka ne može tako rasonoditi kao malo posla u finom preduzeću, u veselom društvu i sa pristojnom platom.

Neko ubogo šiblje, prava biljna sirotinja, što divlje raste tamo gde niko drugi neće, okitilo se žutim cvetom.

Složilo se žuto i zeleno, a nema ko da mu se raduje.

Nekada su bar koze pokazivale izvesno razumevanje i interes.

A sad, ili nema koza ili se prave da ih nema.

Sunce je prešlo na našu stranu.

Počinje sezona glagola i prideva.

Uz svu vašu brigu, jedno dete uvek može da se izgubi u životu.

Tamo gde ima više dece, jedni drugima pomažu da se ne izgube.

Zvezda je još jednom pobedila Partizan.

Mi mislimo da nije važno ko je pobedio.

Važnije je - ko je bolji.

A to je stvar ukusa. To se ne dokazuje rezultatima.

Ko nema para da živi noću, evo mu dana da životari.

Ne znamo šta je, koji je dan.

Ili je deseti dan aprila, kako bi trebalo da bude, ili je četrdeseti dan marta, ili je, kako izgleda, sedamdeseti dan februara.

Izađete iz stana u kome je temperatura 14 stepeni, uđete u trolejbus u kome je 10, da biste radili u prostoriji u kojoj je 15 stepeni.

Kad sve to saberete, dobijete temperaturu od 39 stepeni, sa zapaljenjem pluća i ostalim komplikacijama.

Termometri u beogradskim toplanama reaguju na kalendar, a ne na temperaturu.

Biće i danas gužve po kućama kad se okupi sve ono lenjo, gladno i nervozno.

Sava je sve manja i tanja. Ako ne budemo vodili računa, jednoga dana bi dve obale mogle zarasti, kao rana.

Jednima od jutros radi levi, drugima desni migavac.

Zavisi u kom bubregu im je kamen.

U Bulevaru revolucije, u izlogu radionice za hemijsko čišćenje, vise dve venčanice, bele, tek očišćene, kao nove.

Hteli smo se zaustaviti i zamisliti, ali neka misle oni koji će se uskoro ženiti.

Mladama, takođe belim, čistim, kao novim.

Možete se razboleti od straha od bolesti.

Kao što možete ostariti od straha od starosti.

Vi mislite da život muči vas, a mi imamo utisak da vi mučite, gnjavite i ponižavate život.

Sunca nema. Ono, izgleda, čeka limun, koga takođe nema.

Sa mnogo više razloga ležemo nego što ustajemo.

Spavati moramo, spavanje je lepa i prirodna potreba. Buđenje i ustajanje su neprirodne i neprijatne nužde.

I niko ne može poreći da nam je spavanje potrebnije od ustajanja.

Dok spavamo, ne moramo ništa drugo raditi.

Spavanje je jeftino. Spavanjem nikog drugog ne ugrožavamo.

A čim se probudimo i ustanemo, hteli - ne hteli, moramo se baviti još nečim. A tu onda iskrsavaju razni nepotrebni problemi.

U snu si živ, samo što ne živiš. A šta nam više treba?

Živeti ionako ne umemo. Mnogo više nas je sposobnih za spavanje nego za život.

Niko se još nije kajao zato što je spavao.

Spavanje je spavanje, ono ne može biti ni bolje ni gore, što sa životom nije slučaj.

Biti budan, to je i zamorno, i skupo, i opasno, i dugo traje.

Bolje je da radimo ono što umemo, da spavamo, nego da se budni petljamo sa životom, kad je očigledno da u tome nismo vešti.

I kad nismo spavali, bolje da smo spavali.

Da ste spavali onda kad niste spavali, ne biste uradili ono što ste uradili.

A da niste uradili to što ste uradili, sad biste i dalje mogli mirno da spavate.

Bili ste tako dobri, sve do malopre, sve dok ste spavali. A sad moramo strepeti za sve ono što ste u stanju da uradite budni.

Bolje je ipak da spavate. Sve što prespavate - neće vam se dogoditi.

Na pitanje - kako oslabiti? - postoji jedan jedini odgovor: treba manje jesti.

I na drugo pitanje - kako doći do para? - odgovor je takođe cinično prost: treba raditi.

Ovako logični i jednostavni odgovori nisu popularni.

Njih daju oni koji se prave da nisu razumeli pitanje.

Jer pravi smisao tih pitanja glasi:

kako oslabiti a ne odricati se jela, i kako doći do para ne radeći, i kako položiti razred ne učeći, i kako postići nešto u životu ne trudeći se?

To se traži. Bilo bi dobro da tu postoji neki štos, neka duhovita caka i rešenje.

Prokleta neka je pamet, koja na laka pitanja daje tako teške, nemoguće odgovore!

Da li primećujete da ima struje? Ne primećujete.

A čim je nema, vi primetite, je l' tako?

Čudni smo mi. Lakše nam je da primetimo ono čega nema, nego ono čega ima.

Neki napredni drugovi unapredili su svoje supruge u visoko zvanje drugarice.

Kad im zatrebaju žene, uzimaju tuđe.

Moglo bi nam biti mnogo bolje kad to ne bi zavisilo od nas.

Nažalost, sva briga o nama prepuštena je nama.

Dakle, najgore moguće rešenje.

Zbog toga sa ogorčenjem možemo reći - nismo to zaslužili.

Nemojte čitati novine dok ručate.

Obratite pažnju na meso, znate li pošto je?!

Danas je četvrtak, 22. april.

A to nije malo.

Toliko aprila dovoljno je da svima bude lepše i bolje.

Pogledajte koliki je ovaj dan!

Narastao je kao da je umešen u privatnoj pekari.

biće ga svakom.

Stari i bezubi neka jedu sredinu, a mladi će mu večeras grickati slatku koru koja malo gorči.

Nove mesečne pretplatne karte daju najzad i vama pravo da ulazite na prednja vrata.

Ispunjen je još jedan od vaših snova.

Vaša deca mogu biti ponosna na vas.

Vi, najzad, znate zašto živite!

Ako si mi drug, postavi me na neki visok položaj.

Bar za drugarstvo nisu potrebne nikakve školske kvalifikacije.

Posle sinoćnih roditeljskih sastanaka ponovo se postavilo pitanje: da li je vaspitavanje umni ili manuelni rad?

Nema jedinstvenog odgovora.

Neka svako vaspitava onim čime raspolaže.

Ne valja kad profesori mrze učenike, ne valja kad vole učenice - šta mi, zapravo, tražimo od profesora?

U ženama ima više mesta nego u obdaništima.

Zato imamo višak nezbrinute dece.

Ljudi nesigurni u svoju vrednost umeju sa velikom strašću da neguju vrline.

Imate jalovih ljudi kojima je teško pronaći drugu manu.

Sutra će vitalniji deo Beograda provesti u vikendicama.

Odakle im vikendice? Kako odakle? Prodali su zemlju.

Koju zemlju, čiju zemlju? Zemlju svojih očeva i dedova.

U Bloku 45 ima jedna mama koju zovu Đorđe - Nenade.

Dojadila je komšiluku dozivajući sinove sa visokog sprata.

Kad smo mi bili mali mame su imale nešto duža imena.

Jedna se zvala: Stipane - Bela - Jašo - Marko - Mare!

U ta davna vremena seks je bio sramota, pa se sve bacale na decu.

Tako su naša deca došla do onih važnih i potrebnih tetaka, teča, ujaka, stričeva i strina -

svoga onog što njihova deca neće imati.

Jedan mladoženja traži vatrenu žensku, koja može da skuva jaje pod pazuhom.

Ako ste ta ženska, javite mu se na test, on stalno nosi jaje u džepu.

Upozoravamo one koji ne znaju:

Aparat za samomerenje krvnog pritiska ne leči, već samo meri i pokazuje pritisak.

Neki su nam se već hvalili da su se izlečili ovim aparatom.

Škola se bliži kraju.

Traži se neko ko poznaje nekog u Osnovnoj školi "Radoje Domanović".

Zauzvrat se nudi jaka, pouzdana veza u Šestoj beogradskoj.

Moguć je svaki sporazum.

Obradujte svoje noge!

Operite ih ili promenite čarape.

Perite noge!

To je prvi uslov za dobre međuljudske odnose.

Noćas kasno dvoje roditelja čitali su pesmu o zecu i odgonetali - šta je pisac time hteo da kaže.

Da oni kažu detetu, da dete kaže nastavnicu.

Takvu poruku nisu mogli naći u pesmi o zecu. Nisu znali gde je.

Zbog toga molimo sve pisce: ako imaju kakvu poruku, neka nam je ostavljaju kod nastojnika ili ubace u poštansko sanduče.

Danas će neki drugovi otići na Kosmaj da obiđu pčele, a neki drugi u Čortanovce ili Slankamen - da nahrane komarce.

Tražimo kućnu pomoćnicu koja je radila po boljim kućama da nam priča intrige o njima.

Izbegavajte hleb, preskačite supe i čorbe, ne jedite masno, kiselo i ljuto, ne jedite mnogo.

Ne podrigujte pred sirotinjom.

Lako je onima koji su intimni sa svojom decom. Oni im uvek mogu priznati kad nemaju para.

Teško je onima koji se prave važni. Oni moraju da lažu.

Pare koje nemaju oni deci ne daju iz principa.

Ima ljudi bolesno sujetnih.

Da ne bi povredili svoju sujetu, oni izbegavaju svako iskušenje.

Pametni su, a kreću se samo među ograničenim ljudima.

Sposobni su, a neće, ne smeju ništa da pokušaju, plaše se svakog poređenja.

Jaki su, ali oprezno biraju protivnike.

Oni ne ostavljaju tragove, već samo dobre utiske.

Neka su nam lekari živi i zdravi!

Da nije njih, mnogi od nas ne bi imali pred kim da se skinu, niti bi imao ko da nas pipne.

Počelo je zaprašivanje pčela i astmatičara.

To je poslednje upozorenje komarcima.

Ako ne budu dobri, provešće se slično ili još gore.

U toku je još jedna kampanja.

Roditelji popravljaju decu.

Deca popravljaju ocene u školi.

Sad se tek vidi koliko bi nam deca bila preopterećena da su učila od septembra.

Negde smo pročitali oglas:

Penzionisani oficir daje privatne časove iz vladanja.

Vodite računa!

Kako otvori oči, grešni čovek počinje da troši: ili struju, ili vodu, ili cigarete, ili kafu -

sve što je već platio ili će tek platiti.

Uzdržavajte se. Ne ulazite u WC samo zbog jedne stvari. Kako pustite vodu, onaj brojač dole otkači nekoliko brojeva.

U poređenju sa 1939. godinom, u Beogradu je krvni pritisak porastao u proseku za oko 25 procenata.

Pre rata su jeli samo oni koji su imali, a sada jedu svi.

Bolje nam je bilo dok smo sami bili deca nego sad kad imamo decu.

Deca su bezobrazna i nezahvalna.

Nikakav avgust vezao je Beograd trakama bulevara, stavio mu mašnicu na petlju kod Mostara i predao ga još gorem septembru.

I ovog jutra prvi su se probudili oni kojima to ne treba, koji ne znaju ni šta će sa jutrom, ni šta će sa danom. A o životu i da ne govorimo.

Tramvaj Šestica ima nekoga u Gradskom saobraćajnom i bavi se finim poslom - šeta Bulevarom revolucije.

Trojka nema nikoga i kao siročić poteže od Rakovice do Bulbuldera.

U toku je još jedna reforma škole.

Prosvetne radnice menjaju prezimena, menjaju boju kose, promenile su garderobu.

Deca će već danas primetiti velike promene.

Ako želite da oslabite, manje kradite.

Ako kradete više nego što vam organizam zahteva, to se odmah primeti.

Svi su se vratili na posao, počinju sastanci u organizacijama udruženog rada i nerada.

Nerad drži govor radu.

Neradnici se žale da radnici ne dolaze na sastanke.

Nerad ističe ulogu i značaj rada, ali rad, izgleda, toga nije svestan.

Svaka doslednost je konzervativna.

Zbog toga smo često progresivni na račun morala.

Čuvajte svoje zdravlje.

Negde, na nekom tajnom mestu, daleko, daleko od posla i porodice.

Sve je više Beograda i Beograđana, biće teško.

Mnogo je više onih koji su stekli prava, i manje onih drugih, koji imaju obaveza. Prava se stižu rođenjem, a obaveze mnogo kasnije.

Ono đaka što pretekne srednjim školama i fakultetima, upisaće kafane Šumatovac i Sunce.

Poslednja šansa otvara večernju školu.

Neko se u međuvremenu rodio. Traži sisu, ali sise nema.

Nude mu cuclu i kašičicu.

Sise su ukinute. Da su sise dobre, i muškarci bi ih imali.

Nemojte završavati decu sve dok u novim naseljima ne budu završeni svi prateći objekti, uključujući obdaništa i škole.

Lopovi su počeli da potkradaju jedni druge.

Ovakvi nespornosti mogući su samo zbog toga što se kod nas još ne zna ko je sve lopov.

Ako danas krećete automobilom prema Nišu, za svaki slučaj prvo upišite zajam za Auto-put.

Mnoge mlade udovice izgledaju privlačno i koketno - sa onim obojenim, plavim kosama, sa onim crnim šlajerima, nemarno prebačenim preko ramena, sa kratkim crnim suknjama i visokim štiklama.

To je pouka mrtvima, da znaju šta su sve izgubili time što su umrli.

Evo, ogrejalo nas je sunce. A to je tek početak.

Videćete kako će tek biti lepo na kraju, kad ponovo legnemo i zaspimo.

Ne žurite, čeka vas ružno i hladno jutro. Sada je, verovatno, lepo tamo gde je bilo ružno dok smo mi bili.

Subota je dan kad se kupaju muževi koji vole svoje žene.

Ko se kupa i preko nedelje, obratite pažnju.

Uхватite red u bolnicama sad dok ste još zdravi.

Da biste mogli stići na pregled kad se razbolite.

U pešačkom prolazu na Zelenom vencu radi buvlja pijaca.

Buve se prodaju u ambalaži od teksas - platna.

Tata mu puca od zdravlja, elegancije i uspeha.

Mama mu je takođe divna, progresivna i aktivna.

Njemu nije bilo teško da postane narkoman.

U Beogradu ima preko 800 javnih telefonskih govornica.

Preko njih se odvija veći deo sentimentalnog života Beograda.

Trebalo bi praviti male telefonske ispovedaonice, jednu pored druge. U jednu da uđe ona, u drugu on.

Kad se ispovede i dogovore, da nemaju vremena da se predomisle.

Škole nam se još nisu konsolidovale.

Geografičarka predaje hemiju, jer je hemičarka na bolovanju sa jednim drugom iz PE TE

TE - a.

U oštroj borbi protiv termometra kalendar je jutros rano izjednačio.

Sada je rezultat 8:8.

Jednom prijatelju popustili su i vid, i sluh, i nervi.

Pitao je lekara: da nije kremaktorijum?

Ne, još nije kremaktorijum. Zasada je još uvek samo - klimakterijum.

Nema veće podrške životu od nevolje. Zato, po našem mišljenju, ne treba ukidati nevolju, sem tamo gde je neophodno. Može doći vreme kad ćemo se grabiti za nevolje.

Zato, ne birajte mnogo. Svaka nevolja je dobra da čoveka ovako ili onako zabavi, rasonodi i unapredi.

Za izdajice, tužibabe i cinkaroše u beogradskim školama uvodi se novo priznanje - vukovac.

Po imenu onog Vuka, koji je, prema narodnoj pesmi, izdao na Kosovu.

Jaki i zdravi ljudi se takmiče a stari i nemoćni im sude.

Danas je toliko teško biti muško da su mnogi odustali.

Mnogi još uvek izgledaju prilično muškobanjasto za svoje namere.

Automobilisti, pazite nam na decu!

Gazite one kojima se ne živi, promašene tipove, nepotrebne i suvišne. Veliki je izbor.

Još su samo deca nevina. Deca su nam poslednja nada.

Svađaju se grci i Turci, Zapadni i Istočni Nemci, Irci i Englezi.

Jedva čekamo da počne ovogodišnja RADOST EVROPE.

Jutros će neko zalepiti sedmu žvaku na školsku klupu.

Deveti je dan septembra i sedmi dan nove školske godine.

Jedan drug više neće biti ono što je bio.

Od svih, on je najviše iznenađen.

Čudi nas. Imao je više razumevanja kad su drugi odlazili.

Iznervira vas žena, pa pravite gluposti i greške u saobraćaju.

Onda naiđete na milicionera, koga je takođe iznervirala žena, i on vam oduzme vozačku dozvolu.

Jedan drug hoće da upiše zajam, ali traži da se sav novac čuva u jednom od staklenih izloga na Terazijama. Da svi vide gde je, da ne bude sumnje.

Ko ne zna šta mu je, neka pogleda gde mu je.

Pa ako ga ne nađe - to mu je!

Kako regulisati saobraćaj u Beogradu? Evo jednog radikalnog predloga: Ukinuti sve saobraćajne propise, ukloniti saobraćajnu

miliciju, ukinuti polaganje vozačkih ispita i dozvoliti prirodnu selekciju i vozača i kola.

Ko se čuvao i sačuvao da dočeka i ovo jutro, sad sedi sanjiv na krevetu i pokušava da se seti - zašto.

Sin jedne poznate klade dobio je na krštenju ime - IVER.

Kao u narodnoj poslovi: otac je ponavljao drugi razred gimnazije, a sin je pao nedaleko - u trećem.

Deca još nisu počela da uče jer još nisu stigla da dobiju slabe ocene.

Popravljanje slabih ocena je još uvek osnovni razlog za učenje.

Kako učimo - tako i živimo.

Uglavnom popravljamo ono gde smo već zabrljali.

Evo nam novog dana.

Nebo se raznežilo, sunce se raskravelo.

Ko ne zna gde je stao, neka proveriti - možda nije ni počeo.

Zapalite slobodno cigaretu. Skratite sebi život.

To je onaj deo života kad se neće smeti ni ono što će se eventualno još i moći.

Ne vaspitavajte decu ako ne umete.

Bolje je biti nevaspitan nego loše vaspitan.

Nerad i kultura prožimaju se više nego rad i kultura.

Za kulturu treba imati vremena i para.

A to je ono u čemu oskudevaju oni koji rade.

Beograd nema dovoljno zanatlija.

Kad smo zacrtavali budućnost, zamišljali smo je bez kvarova.

Sazrele su i lubenice, a pitanje javnih WC-a još nije rešeno.

Kako dati ime detetu?

Mi nismo odmah za ime. Treba početi sa inicijalima dok se ne vidi šta će biti.

Neki ljudi toliko vole sebe da spavaju samo sa sobom, jedu samo sa sobom, druže se i razgovaraju samo sa sobom.

Mi nemamo toliko pameti da bismo mogli samo misliti.

Treba nešto raditi i misliti, uz rad, ovoliko koliko možemo.

Činjenica je da ćemo svi umreti.

Međutim, pitanje je - šta ćemo dotle raditi.

Jer ko zna kada će to biti.

Evo nam još jednog jutra i dana. Počnimo život ispočetka!

Prvo nađimo nekoga ko će nam za sve biti kriv.

Njega svi imaju, bez njega se ne može.

Mnogi Beograđani lansirani su jutros na najviše spratove solitera, gde, kao na Marsu, ima rđe i prašine, ali nema vode.

Lisje žuti većem na drveću, u Takovskoj ulici.

Plašimo se da ga zelenoga više videti nećemo.

Ne tražite posao, posla nema.

Tražite poslodavce.

Oni bi mogli, izuzetno, s obzirom da ste vi u pitanju, nešto da pronađu.

Ako ste čovek i ako razumete šta to znači.

Školovanje je na početku obavezno, zatim je nešto malo usmereno da bi na kraju bilo sasvim neizvesno.

Neko nema ni škole, ni zaposlenja, ni stana, a traži preko oglasa odgovarajuću priliku.

Jedina odgovarajuća prilika mogla bi mu biti rođena majka, ako ga prepozna u oglasu.

Držimo se Vukovog amaneta: pišimo kao što govorimo.

Pod uslovom da govorimo nešto drugo.

Jedna usamljena i nesrećna osoba gostovala je ovog leta u nekoliko turističkih mesta, gde je prikazivala svoju usamljenost i nesreću.

Ne čekajte kraj godine.

Već sada biste mogli uzeti ženi privatnog profesora za decu.

Hotel Jugoslavija ogleda se u vodi Dunava.

Krenite u novi dan sa olakšanjem: časne reči koje smo davali juče i odluke koje smo donosili juče, danas više ne važe.

Mnoga deca bi lako popravila ocene, ali ne mogu da poprave utisak.

Trebalo bi da postoji posebna ocena, samo za utisak.

Tada bi, umesto dve ili tri, imala samo jednu slabu ocenu.

Đacima ne treba verovati.

Oni ne misle to što u školi pišu i odgovaraju.

Slušali smo jednu ženu kako kune taksistu: Dabogda ti strujomer radio kao taksimetar!

Jedan drug je više ljubavnik nego muž svoje žene.

Dolazi retko, iznenada i uvek žuri.

Pripremaju se devetomesečni bilansi.

Prava je šteta što toliko dobrostojećih ljudi radi u lošim i neproaktivnim radnim organizacijama.

Oni sve imaju i tako sjajno izgledaju da ih je sramota da kažu gde rade.

Niko im ne bi verovao.

Nismo više toliko siromašni da bismo zdravlje proglašavali najvećim bogatstvom.

Neka sada malo drugi budu zdravi, gladni i željni svega.

Ako postoje i druge, razvijenije civilizacije, na nekim drugim planetama, možda je Zemlja njihov pakao.

Hladno je.

Danas će razmišljati i oni kojima to nikada nije padalo na pamet.

Jutros se u jednoj bračnoj postelji vodio ovakav dijalog: - Ja sam luda što te volim!

- Nisi ti luda... Lud sam ja što ti to dozvoljavam!

Kad ovako niska temperatura padne u slobodan dan, eto razloga da se još jednom razmišlja o razvodu.

Zašto bi čovek trebalo da se razvede? Pre svega zato što je oženjen, a zatim i iz nekih drugih razloga.

Jedan deo Save uliva se u Dunav tek kod Vinče.

To je ponornica, koja se u gornjem delu zove Vodovod, a u donjem Kanalizacija.

U redu je, mnogi zaista treba i mogu da upišu zajam.

Ali je nekima poslednji trenutak da počnu da ga vraćaju.

Zaposlenje vam ne garantuje i posao, već samo platu ili lični dohodak. Ako ste zaista željni posla, moraćete da pronađete nešto honorarno.

Ko vodi računa o tome s kim subotom večera i nedeljom ruča, ne mora se bukvalno i vulgarno odnositi prema poslu.

Kapija Beograda, kod Cvetka, trebalo je da bude samo ukras.

Sad čujemo da stanari traže i da se greju.

Oni opet nisu razumeli stvar: ova impozantna Kapija podignuta je zbog onih napolju, a ne zbog njih unutra.

Početak jeseni odlaže se na neodređeno vreme.

Dok ne prođu zima, proleće i leto.

Veći deo Beograda neće se grejati do 15. oktobra.

Izračunato je da je racionalnije i ekonomičnije da vas drugi ne greju, nego da se sami grejete.

Osnovno školovanje je obavezno i besplatno.

Za đake skoro obavezno, za prosvetne radnike skoro besplatno.

Šta li će danas raditi oni koji još traže posao?

Gde će se ogrejati, s kim će popiti kafu, odakle će telefonirati, s kim će popunjavati tikete sportske prognoze, od koga će čuti šta ima novo, čije će novine čitati, čiju ženu tešiti, ko će im ispričati poslednji vic?!

Uskoro će poskupeti novine.

Sramota je što još nijednom nisu poskupele zbog sadržaja, već uvek i samo zbog poskupljenja hartije.

Jedan naš sociolog, društveni radnik, poznaje samo radnike iz tercijarnih delatnosti, i to one iz noćnih smena.

Njegova osnovna naučna teza je da kulturna inteligencija ne može bez radničke klase.

I njega su mnogo puta odveli ili odneli do taksija.

Teško poslu na koji ste, po ovakvom jutru, krenuli!

Beograd je ponovo ogrejalo Sunce, jer niko drugi nije hteo.

I ovaj dan svanuo je zbog drugih. Njima će se i danas nešto dogoditi.

Nama neće ni danas. Nama ostaje da nam oni, večeras ili sutra, ispričaju šta im se danas dogodilo.

Da li je lakše misliti ili pisati?

Teško je, verovatno, i jedno i drugo.

S tim što misliti ne morate, od mišljenja niko ne živi, a od pisanja mnogi.

Žene poznatih muževa lakše se ponovo udaju.

Novim muževima imponuju njihovi bivši muževi.

Deo te slave poneće i oni, u svoje sledeće brakove.

Oni koje smo jesenas ispratili u vojsku uskoro će nam se vratiti.

Ko sedi ili spava na njihovom mestu, mogao bi da se kupi polako.

Zašto obilazite to meso u kasapnici, zašto ga tako gledate, što ste toliko oprezni - neće vas pojesti.

Kao, uostalom, ni vi njega.

Upisujte decu u obdaništa kojih nema.

Sledeće školske godine primaće u osnovnu školu samo decu sa radnim stažom.

Za kupanje je hladno. Zato udarite jedan laki dezodorans.

Za prvi utisak, što je dovoljno.

Za drugi utisak više niko nema vremena.

Ko se rodio ovog septembra, evo mu najlepšeg dana u životu.

Isparava prokislila lipa na Tašmajdanu.

U krošnji lipe vrapci kao u sauni.

Ispod lipe drema taksista i sanja putnika koji je zakasnio na avion za Bagdad.

Ćutite bar danas.

To što vas niko ne sluša razlog je da ćutite, a ne da govorite još više i glasnije.

U jednoj od soba Studentskog grada sinoć ih je leglo četvoro, a jutros se probudilo petoro.

To i ne bi bio problem da imaju više od četiri odela.

Podelili smo se: jedni vole, a drugi grade domovinu.

Nemamo svi vremena da se bavimo i jednim i drugim.

Oni koji je grade učiniće sve da oni drugi imaju razloga da je vole još više.

Danas će isključiti telefon nekome ko nije platio račun za avgust.

Pitamo se: zašto svi telefoni, i javni i kućni, ne rade na novac ili žetone?

To bi se moglo udesiti i sa štednjacima i bravama na ulaznim vartima.

Tako bismo i stanovali, i kuvali, i telefonirali samo onda kad imamo para.

Da biste dočekali kakav-takav uspeh svoje dece, ponekad je potrebno da dugo i strpljivo živite.

Kupite kućnoj pomoćnici klavir.

Da ne može tek tako da se pokupi i zbriše.

Novi je dan.

Svima se pruža nova šansa da urade nešto za sebe ili protiv drugih.

Da li je na novoj zgradi Železničke stanice u Prokopu predviđen prozor na kome će u šlafroku stajati ondulirana supruga šefa stanice?

Nema razloga da se ta lepa tradicija ne održi.

Jedan Dule sa Banovog brda razboleo se i ne može u školu.

Uvek su mu zamerali što je zdrav.

Sad kad je bolestan, miran i dobar, to nema ko da vidi.

Ni Giletovi pauci neće ubuduće kupiti i odnositi svaka kola.

Za ona sitna i nikakva, dvotaktna i plastična, biće nadležna
Gradska čistoća.

Zašto se ne odobri privatna lekarska praksa bar u vozovima?

Ljudi daleko i dugo putuju i dosađuju se.

A vagoni ionako liče na čekaonice.

Jedan od naših sugrađana ugrizao se pre desetak dana za jezik i
to je bilo poslednji put kad je okusio meso.

Kako postati srećan ili bar spokojan?

Pitajte one koji ispred samousluga piju pivo.

Oni najviše na to liče.

Jedan je pretio da će se ubiti ako mu ne daju stan.

Oni mu ne daju stan, a on se ne ubija.

Žao mu da ostane i bez stana i bez života, dok drugi imaju i jedno
i drugo.

Ne dozvolite da vam drugi troše ovaj lepi, poslednji dan
septembra.

Sklonite se negde i potrošite ga sami.

Juče je jedan roditelj zavapio na roditeljskom sastanku: Dajte mi
dobro dete, pa ćete videti kakav sam ja otac!

Vraćaju se u modu ženske čarape sa šavom.

Zato što mnogi muškarci nisu umeli da se orijentišu.

Sada idite za šavom i nećete zalutati.

Zašto se košnice ne nacionalizuju?

Privatnim zanatlijama dozvoljeno je najviše pet radnika, a neki
pčelari zapošljavaju po nekoliko stotina hiljada pčela, koje kradu
polen gde stignu.

Svakog jutra prvi trolejbusi pakupe dvadesetak baba i čiča u Ulici
Vojislava Ilića.

Oni idu na posao po mraku, kad ih niko ne vidi, da ne brukaju
svoju decu i našu socijalnu politiku.

Da li bi ljudi mogli biti bolji?

Mogli bi, ali niko neće prvi da počne.

Svi imaju loša iskustva.

Nismo se malo puta zaklinjali da ćemo biti bolji. I neki stvarno postanu bolji pa ispadnu naivni.

Jer su oni drugi postali još gori.

Evo jednog mladog životnog lukavstva.

Preporučujemo ga pre svega kukavicama.

Ne nadajte se ničemu u životu pa ćete uvek dobiti više nego što ste se nadali.

Pametni mogu da biraju, da budu i pametni i glupi, kako im kad više odgovara.

Glupi nemaju izbora.

Pravi ljudi dokazuju se subotom i nedeljom.

Oni umeju da žive čak i kad su slobodni, kad imaju vremena.

Svi drugi su hronično oboleli od lažne trke, lažne prezauzetosti, lažne nervoze.

Oni nemaju vremena jer ne žele da ga imaju, jer ne znaju šta bi s njim.

Danas će mnoga deca videti svoga boga.

Od ponedeljka do petka deca ne veruju u boga, misle da bog ne postoji.

Međutim, svake subote bog se pojavi, neobrijan i mrzovoljan.

Ono što su tokom nedelje njemu govorili na poslu - da je lenj, površan, spor, nemoguć -

to on subotom i nedeljom govori svojoj deci.

Prosvetni radnici manje žive od svog znanja, a više od đačkog neznanja.

Sinoć je održan sastanak jednog od beogradskih umetničkih klanova.

Svim članovima date su direktive - šta da govore na sastancima političkih organizacija kojima pripadaju.

Statistike dokazuju da najviše žive oni koji najviše kukaju.

Oni kojima se živi ne mogu doći na red kod lekara od onih koji jedva čekaju da umru.

Sve što se živom čoveku može dogoditi pre će mu se dogoditi u velikom nego u malom gradu.

Pretpostavljamo da se u Požarevcu poslednji rajsferšlus pokvario pre desetak dana. U

Beogradu ih se svakog dana pokvari na stotine. U Beogradu ima preko trideset miliona zuba i mnogo više šansi da vas zaboli zub, nego, recimo, u Lapovu.

Sve svoje tajne poveravajte bankama, domaćim i stranim.

Prispeli smo do strogog centra jeseni. Jesen je tu, ali ne vidimo one koji su je voleli i čekali.

Mi volimo samo ono što nemamo i dok nemamo.

Penelope su obukle šlafroke, stavile viklere u kosu i sele ispred ulaznih vrata.

Ako ne stignu Odiseji, mogle bi stići njihove pare.

I juče je veliki broj vozača imao saobraćajnu sreću da izbegne nesreću.

Prema šansama, kod nas se realizuje minimalni broj saobraćajnih nesreća.

Molimo domaće pisce da do daljega ne pišu.

Još nismo pročitali ni ovo.

I danas će se voditi neravnopravna borba između golorukog naroda i naoružanih kasapa.

Vreme prolazi. Nekad smo više sami sudelovali, a sada sve češće i više gledamo.

Danas smo pred dilemom: da li da se volimo ili da gledamo na televiziji kako to drugi lepše rade?

Da li da živimo ili gledamo kako drugi bolje i uspešnije žive?

Zašto neki očevi po svaku cenu hoće mušku decu?

Zar im nije dovoljan njihov primer?

Ko ustaje rano, može ne samo gledati, već i slušati kako pada lišće.

U rano, tiho jutro čuje se kad suvi, krti list padne na trotoar.

Danas je subota, deveti dan oktobra. Dosta vam je bilo pet dana - našeg i zajedničkog.

Danas ćete na svoje-na svoj plac, svoju njivu, u svoju kućicu - svoju slobodicu.

Subota i nedelja su slobodni dani, kada se ide na vikend u privatno vlasništvo i sladak život sitnosopstvenika.

Svest nam jeste socijalistička, ali sa dušom imamo problema.

Svest se zamori za pet drugih, radnih dana, pa šestog dana klone, a onda nas preuzme duša i povede stazama iskušenja i

greha.

Ima velike sličnosti između ostarelih televizora i lenje dece.

Čim ih udarite, oni prorade.

Predlažemo Televiziji da vrši direktan prenos požutelih krošnji i trava u Topčideru i Košutnjaku, da bar vlasnici kolor - televizora vide kako je lepa jesen u našem gradu.

Nema života na Mesecu, nema na Marsu. Onolika Venera, pa i na njoj pustoš. A na Voždovcu kukuriče petao, pozno jesenje cveće otvorilo oči, probuđena deca plaču, neko se negde zakašljao... Kad biste pričali nekom u vasioni, ne bi vam verovao: na Voždovcu ima života, lepog, malog, skromnog, ali pravog.

Rodio se novi dan. Probudio se ceo Beograd da ga vidi.

Čestitajte jedni drugima.

Radovali ste se i manjim uspesima.

Ko je juče smandrljao utorak, evo mu danas nove i lepe srede.

Nećete se izvući.

Dani će prolaziti i dolaziti, sve dok jednog dana ne učinite ono što ste obećali.

Čuvajte se na pešačkim prelazima.

Ima vozača kojima je dojadio život, samo još ne znaju čiji.

Drugarice, videli smo mnoge muške psihijatre. Nemamo utisak da bi mogli da vam pomognu.

Bolničari izgledaju mnogo ubedljivije.

Priprema se svečani doček nove, dve hiljadite godine.

Ovih dana biće rođen organizacioni odbor.

Danas je sve teže naći nekoga kome biste s pravom mogli reći da je svinja.

To što vi mislite da je svinja, daleko je još od svinje.

Mi smo ljudi prilagodljivi.

Dok je bilo sramota krasti, mi nismo krali.

Sad, kad nije sramota - mi krademo.

Pa ako se još jednom pokaže da je to ružno - mi opet nećemo krasti.

Nema sa nama problema. Mi umemo i ovako i onako.

Ko živi peške, duže živi.

Ko peške krene u bolnicu, kasnije će stići.

Pešaci se druže, a automobilisti svađaju.

Kome je dosadno da pešači, dosađuje se na gori način.
Aautomobilisti žure. Jedino pešaci imaju vremena da žive.
Tucite svoju decu čim primetite da počinju da liče na vas.
Evo jednog neuspelog dana. Ne vidimo za šta bi se mogao upotrebiti.

Možda biste danas mogli potrošiti svu gorčinu, sve crne misli, sav očaj.

Pa da sutra mislite i radite nešto drugo i lepše.

Niko nema više od jednog života.

Ali ima mnogo onih koji, pored svoga, troše i nekoliko tuđih života.

U nekim zdravstvanim ustanovama uvedeno je učešće bolesnika u troškovima lečenja. To izgleda ovako: Pregled plaća socijalno, a razliku između operacije i uspešne operacije doplaćuje bolesnik.

Negu u bolnici plaća socijalno, a dobru negu bolesnik.

Kako li se to spojilo:

Ljudi koji imaju najviše vremena, imaju i najviše para?!

Problem nisu oni koji ne vole da čitaju, već oni koji vole da pišu.

Lakše je nekoga navići da čita, nego odvići da piše.

Čuvajte se slobodnih dana. Nisu slobodni dani za svakog.

Slobodan čovek uvek je u iskušenju da misli.

A ko pet dana nije mislio, možete misliti šta taj može misliti kad odjednom počne da misli.

Znate kada će biti rešen vaš problem?

Ako ne umrete - nikada.

Košava jenjava, ali ne prestaje. Hladno je.

Direktor beogradskih elektrana nalazi se baš sada na službenom putu u inostranstvu.

Otišao je da vidi odakle vetar duva.

Ako vam je hladno kao u grobu, proverite da li vam je i mračno kao u grobu. Ako jeste, svako dalje pitanje je suvišno.

Neka vam je laka zemlja!

Jedan naš samokritični prijatelj ovako razmišlja: Ne treba mi takva žena koja bi pristala da se uda za mene.

Da li u Beogradu ima više nepismenih ili nesposobnih?

Usudujemo se da kažemo: mnogi nesposobni zauzimaju mesta nepismenih.

Ne pevajte ujutru pred decom, nije lepo.

Pogotovu ako retko pevate.

To može biti upadljivo i sumnjivo.

Žene smo voleli dok su to zasluživale.

Decu ćemo voleti kad zasluži.

Trenutno smo slobodni i bez obaveza.

Dok mi dremamo i zevamo, naše majke, sestre i žene vezu, pletu i štrikaju našu dokolicu.

Đaci iz naselja Lipov lad još uvek grejalicama zagrejavaju stolice.

Starost je jedino pravo i veliko siromaštvo.

Nema beznadežnije sirotinje od one koja ima a ne može da troši.

Možete li se setiti koji vam je ovo petak, a koji 29. oktobar u životu? Razmislite malo.

Ako vas to mrzi, pomirišite. Kao da smo uskisli, oseća se da već dugo stojimo.

Počeli smo da živimo od minule mladosti, od minule radoznalosti, od minule hrabrosti.

Ko ne zna šta će sa sobom, neka tu bedu natovari nekom drugom na vrat.

Neka vide šta će sa nama. Pretpostavljamo da je neko plaćen za to.

Tipizirani stanovi, tipizirani nameštaj, tipizirane porodice.

Mogli bismo nekoliko dana lepo živeti u tuđem stanu u tuđoj porodici ne znajući da smo pogrešili.

Ne kupajmo se često, sačuvajmo individualne mirise i boje!

I sapuni su nas uniformisali.

Šta ćete danas za ručak?

Mi vam predlažemo da prvo stavite vodu da ključa, pa onda potražite nešto što bi se moglo baciti u ključalu vodu. Ako baš ništa ne nađete, ta vam voda neće propasti.

Ko će nam objasniti ovo:

hladan jogurt jeste topli obrok, a vruća rakija nije!

Vodite računa.

Da bi svi muškarci mogli varati svoje žene, u tome moraju učestvovati i sve žene.

Lekari su vam pomogli da ostanete u životu.

Ali u onom istom životu, što i nije neka velika pomoć.

Takozvani ženski poslovi su takvi da se uz njih uvek može i misliti na nekoga, i brinuti o nekome i žaliti za nekim.

Danas će mame kuvati ono što deca vole. Ako i tate imaju mame, eto i za njih rešenja.

Za ljubav su zgodni: malo vremena, nezgodna mesta, teskoba, brzina, niz otežavajućih okolnosti. Tada je ljubav lepa, samo tada cveta.

Što je više vremena i prostora i raznih drugih pogodnosti, ljubav gubi draž.

Nigde se tako ne mrze kao u velikim, lepo nameštenim i dobro zagrejanim stanovima.

Ako deca nisu dobra i loše uče, treba pokušati sa privatnim profesorima.

Ako i tako ne ide, možda bi trebalo probati sa privatnim roditeljima, ocem ili majkom.

Neko za života napravi nekoliko hiljada postelja, ali mu na kraju uvek nedostaje ona jedna u koju će leći kad se razboli.

Ko želi da je stalno u pravu, mora često da menja mišljenje.

Najvažniji pogoni društva rade na viski.

Manje važni na vinjak.

A neposredna proizvodnja radi na brlju i pivo.

Ako imate sreće da vam je neki lekar prijatelj, učiniće vam više nego drugima.

Daće vam veću dioptriju od one koja vam je potrebna, umesto jednog izvadiće vam dva zuba, umesto samo kamena u bubregu izvadiće vam ceo bubreg.

Da smo bili srećni, shvatićemo tek kad nam se dogodi kakva nesreća.

Vrednost i važnost zdravlja otkrićemo tek kad se razbolimo.

Mi umemo ili da želimo sreću ili da je sećamo.

Proleće osvaja Beograd.

Mi vam savetujemo krajnju uzdržljivost.

Ne trošite ili trošite sasvim malo - i para, i snage, i života.

Čuvajte se za kraj.

Danas će se profesori iskidati od smeha.

Niko ne ume biti duhovit kao đak koji ne zna.

Ne dosađujte svojoj deci, ne pričajte im ponovo kako ste se mučili dok ste sve to stekli.

Izazvaćete sasvim suprotne efekte.

Prvo, po vama se vidi da ste se mučili.

I drugo, po tome šta ste stekli, ne vidi se zašto ste se mučili.

Dragi anonimni druže, nema ništa od vašeg zaposlenja.

Onaj na čije ste mesto računali trči po Košutnjaku kao Dane Korica.

Dok se ne zabrani rekreacija, nećemo rešiti pitanje nezaposlenosti.

U školama drugog stupnja devojčice vode ljubav sa ponavljačima. Ponavljači izgledaju muževno i zrelo. Nose prsluke, džepne satove i puše na muštikle.

Danas je rođendan Miodraga Petrovića - Čkalje.

Neka su blagosloveni ono dvoje Kruševljana kojima je tako nešto palo na pamet.

Danas je sedmi rođendan STUDIJA B. Tim povodom, prvih pet slušalaca koji se jave na telefon 95 dobiće tačno vreme.

Kiša pada na beogradski vikend.

Još jedan kiseli dan našeg života.

Da ga nismo dobili džabe, mogli bismo praviti pitanje.

Ovako, ćutimo i mislimo na nešto drugo.

Žene i majke nadaju se da će im bar danas neko prosuti đubre.

Muževi hoće pod uslovom da se ne vraćaju.

Hoće i deca ako usput mogu za velike pare da kupe nešto malo i da kusus zadrže.

Žene ništa nisu postigle.

Nekada su bile neravnopravne sa pravim muškarcima.

A sad su ravnopravne sa nikakvim.

Sutra je godišnja skupština Udruženja književnika Srbije.

Sve što traže loši pisci jeste - da ne dele sudbinu svojih knjiga.

Juče su se najzad sreli jedan otac i jedna ćerka i ovako se dogovorili: Ako ćerka prestane da puši, otac će joj kupiti automobil.

A ako prestane i da pije, kupiće joj i vozačku dozvolu.

Mi mnogo volimo da imamo, ali ne umemo da živimo od onoga što imamo.

Ništa što imamo ne može nas učiniti toliko srećnim koliko nas može učiniti nesrećnim ono što nemamo.

Kao da se malo razvedrilo nad Beogradom.

Pa ako i danas nešto poskupi, ako još nečemu podignu cenu, nema veze.

Mi smo rešili da živimo po svaku cenu.

Nije lako.

Otvorili radnje, otvorili kafane, otvorili robne kuće, otvorili šaltere - sve je zinulo na grešnog radenika, koji samo jednom u mesecu prima novac, a trideset dana ga daje.

Samo za malo para treba mnogo da se radi.

Kad u trgovini probate odelo ili haljinu, odvedu vas u kabinu.

A kad probate cipele, to morate raditi na licu mesta, pred očima svih.

Pa vas prodavačica može zapitati: zašto kupujete cipele kad su vam čarape potrebnije?

Da li domaći film kvvari decu?

Kvari, ali samo onu koja se bave filmom.

Žali nam se jedan slušalac: čim počne da misli - zaspi.

Nemamo objašnjenja za ovu pojavu.

Mi ga samo molimo da ne misli dok radi.

Nema više krađa automobila.

Izgleda da je već svako ukrao po jedan.

Danas je petak, dan kad baksuzi stradaju.

Ko je baksuz, može mu se dogoditi da se razboli dok je na bolovanju.

Danas bi bilo dobro otputovati negde o tuđem trošku i bez razloga.

Počela je tradicionalna školska kampanja.

Deci je najzad krenulo iz dupeta u glavu.

Molimo profesore da ne budu čistunci i ne prave pitanje od toga - odakle im takva pamet i toliko znanje.

Kad se sretnu muškarac koji ne zna šta hoće i žena koja zna šta hoće, takav susret mora se završiti brakom.

Pita nas jedan slušalac - može li ružnoća biti razlog za psihičke patnje?

Trebalo bi da može.

Međutim, pokušajte danas nekog da ubedite da je ružan, pa ćete videti šta će vas snaći.

Oženiće vam se ili ćerkom ili ženom.

Poznajemo mnoge kojima nije do života i koji pristaju da umru od svega i svačega, samo ne od gladi.

Grozno je to - nemati apetit na život, a imati apetit na hranu.

Košutnjak je pun manijaka.

Jedni trče za ženama a drugi bez razloga.

Divan dan.

Ne zna se ko je na lepšem položaju - da li vi, da li Beograd.

Jutros je temperatura u Beogradu NULA stepeni.

Danas ćemo svi startovati od nule, pa dokle ko stigne.

Vi nikuda ne idete, nigde ne svraćate, ni za šta nemate vremena.

Izgleda da ste krenuli pravo na groblje.

Pošto je u jednoj radnoj organizaciji usvojen Pravilnik o dodeli stanova, sve što je moglo ostalo je u drugom stanju. Daju se, istina, bodovi i za školsku spremu, ali se ništa ne može naučiti za jednu noć.

Danas se sve manje kunemo u majku i sve ređe jedni drugima psujemo majku.

Nešto sa majkama nije u redu.

Srećni su oni koji ne razmišljaju o sreći, zdravi su oni koji ne misle mnogo o svom zdravlju.

Pravi ljudi imaju preča posla i ne stižu da se bave sobom.

Došla su druga vremena. Dece je sve manje, a pasa sve više.

Danas znamo ono što nikad nismo znali: psi su uglavnom rasni, a deca su naša, domaća i divlja.

Od pasa ne treba ništa i nikoga stvarati, oni se rađaju i umiru kao psi.

A od dece treba stvarati ljude, što je skoro nemoguće.

Nikad vam žena ne može roditi tako kvalitetno dete, kakvog psa možete kupiti.

Od deteta nikad nećete stvoriti psa, a pas vam može postati više nego dete.

Sa psom morate u šetnju, što samo može koristiti vašem zdravlju.

Prema detetu nemate takvih obaveza.

Nailazi neko pasje vreme, u najboljem smislu te reči.

Vreme prolazi.

Sve je manje stvari na nama koje se drže, a sve više onih koje se nečim moraju pridržavati.

Sinoć je bila neka sedeljka.

Vodio se kulturni razgovor - o knjigama.

Bilo je zanimljivih zapažanja i osvrti na aktuelne knjige - Hajduk Stanko, Robinson Kruso, Vlak u snijegu...

Nesrećni roditelji čitaju jedino ono što njihova deca ne čitaju - obaveznu školsku lektiru.

Nad našom decom biće izvršena još jedna školska reforma.

Setite se: dok nam je trpeza bila posna i prazna, oko nje je zujalo stotine muva. Muva više nema. Ubila ih je jaka hrana. Kao što će ubiti i nas ako još malo ne poskupi.

Veliki rodoljubi grade velike privredne objekte, a mali saniraju njihove gubitke.

Čuvajte se poltrona, poltroni su opasni. Najpre osetite milo, a zatim vam se tako uvuku u život da ih se teže otresti nego pantljičare.

Samo kukavice vole po nekoliko žena.

Hrabri muškarci ne plaše se rizika da vole samo jednu ženu.

Mnogi među nama nisu zaslužili ovakvu subotu, sa ovoliko kiše i vetra.

Međutim, moramo da trpimo zbog onih drugih.

Strašno je to kad imate nešto važno da ispričate, a nemate kome.

A još je strašnije kad imate kome, a nemate šta.

A subota je, slobodan dan i kiša pada.

Moramo priznati: i dosada je dokaz izvesnog standarda.

Došli smo dotle da sebi možemo dozvoliti da nam čak bude i dosadno.

Ko oseća glad, ne može osećati i dosadu.

Ko ima problema, taj u dosadi oskudeva.

Dosadno nam je zato što nam je dobro.

Druže, ako mislite samo to što govorite, to je malo.

U slučaju zemljotresa, prvo zaustavite luster koji se klata.

Uvežbavajte tu logiku i gde god možete uklanjajte dokaze.

Recite i sami, zar nije bolje ovako:

da vam kućna pomoćnica bude žena, a zaposlena žena neka vrsta ispomoći u kući i braku?

Nikome se ništa ne može dokazati.

Svako je i srećan i nesrećan samo po svom mišljenju.

Vi vredite samo onoliko koliko ste drugima potrebni.

Sunce se ponovo vratilo na beogradsko nebo.

Možda će tu i ostati.

Ako ostane, doći će do velikih socijalnih promena.

Zimi odelo a leti telo čini čoveka, a još više ženu.

Sinoć su u Klubu glumci isprebijali pisce.

Lako je glumcima da biju slabe pisce, zašto ne tuku Crnjanskog?

Rano jutros, čim dođu na posao, drugarice će se sastati u toaletu da pokažu jedna drugoj donje novosti.

Dok smo imali samo zajedničkih problema i interesa, više smo ličili na ljude.

Lični problemi i interesi prilično su nas degradirali.

Ne treba svakome dozvoliti da ima problema.

Govorite jedno, da biste sebi stvorili uslove da mislite drugo.

Sramota je voleti svoga muža. Zato volite tuđe muževe.

Tako će, ipak, svi muževi biti voljeni.

Imate li ženu ili drugaricu?

Da li češće jedete kuvano ili podgrejano?

Jedna ptica je sama na Dorćolu.

Ako postoji još jedna negde u Beogradu, trebalo bi im pomoći da se sretnu.

Od danas ćemo ponovo na sastanke.

Velikih promena na sastancima neće biti.

Oni koji dolaze - doći će, oni koji ne dolaze - neće.

Oni koji govore - govoriće, oni koji ne govore - neće.

Ponovo će oni isti otići pre završetka sastanka, a oni drugi, takođe uvek isti, utvrdiće da nemaju kvorum.

Od ovog proleća mnoga deca počela su da se kupaju sama, u zaključanom kupatilu.

Gotovo je. Gole, kao od majke rođene, majke ih više nikada neće videti.

Jedan drug hteo je da kaže nešto važno, ali se uplašio da se nama ne učini još važnije nego što je i sam mislio.

Pošteni su pošteni zato što ne smeju ili ne umeju da budu nepošteni.

Kad lopovi počnu da brane ono što su stekli, neće biti ljućih boraca za poštenje, a protiv lopova.

Beograd će još i sići na svoje reke, ali mnogi Beograđani - nikad!

Mogli bi da siđu, nije problem, ali zašto da silaze kad posle opet moraju da se vraćaju.

U fudbalu je kao i u životu - iz igre ispadaju najnaivniji.

Tako će biti i u Prvoj saveznoj ligi.

Jedan čovek umro je preko veze.

Poznavao je nekoga u bolnici.

Ovog proleća neko će se roditi kao puž, neko kao miš, neko kao buba, neko kao žaba...

To je ono što zavisi od mame i tate.

A šta će kasnije sa njima biti i da li će postići nešto više - to zavisi samo od njih.

Evo kratke biografije jednog druga:

Bio je član kvoruma mnogih sastanaka.

Evo još jedne kratke biografije:

Bio je niko i ništa, sada je niko i nešto.

Ljudi od vrednosti uvek imaju više obaveza nego prava.

Kakav vam je to ukus?

Ima toliko divnih muškaraca i žena, a vi ste našli da obožavate sebe.

Jedna komšinica navadila se kod druge komšinice na ZAČIN CE dok jednog dana nije natrapala na komšiju.

Tako je ZAČIN CE dobio još jedno značenje, ne sasvim isto, ali slično.

Da li je ljubav bolest?

Jeste, ali neprelazna.

Možete nekoga ljubiti i ljubiti, ali ga nećete zaraziti ljubavlju.

Ko ne ume da živi svojom zaslugom, sanja o tome da umre tuđom krivicom.

Drugarice, šta ste uradile ako sedam sati sedite na najlepšem delu svoga tela!

Ovogodišnji Prvi maj našao se kao bubreg u loju, između petka i subote i ponedeljka i utorka.

Mnogo je to dokolice za praznik rada. Mnogi zaposleni i svi nezaposleni osetiće potrebu da nešto rade i pre srede.

Za vreme praznika Beograd uvek liči na predratni.

Malo ljudi, malo kola.

Čak bi se moglo reći da su u njemu ostali samo oni koji su se zatekli od pre rata.

Kada smo nekada govorili o lepšoj budućnosti, niko nije spominjao da ćemo u međuvremenu ostariti.

I evo kako je ispalo: budućnosti je sve više, a nas sve manje.

Sve je manje dece. Deca se nećkaju, neće da se rode.

Niko više ne želi da bude dete pod ovim uslovima. Da ne zna da li mu je kućna pomoćnica tata ili mu je deda mama.

Ako ste se odlučili na samoubistvo, nemojte to činiti automobilom.

Ima starih, dobrih načina, koji ne ugrožavaju druge.

Danas ćemo podeliti još jedan megdan sa Nemcima.

Na zelenom poprištu Marakane naći će se 11 njihovih i 11 naših.

Što ne odgovara nama, koji smo navikli da pobeđujemo samo u neravnopravnim borbama.

Posmatrali smo vas ovih dana.

Ubedljivije izgledate kao neradnici.

Nekako ste smireni, razložni, dostojanstveni.

Kad ne radite, ličite na rukovodioce.

Onima koji nemaju lako je da žive lepo.

Šta da rade oni koji imaju?

Neće valjda da troše to što imaju?

Skromnost nije za svakoga.

Ona lepo stoji samo onima koji bi imali zbog čega biti neskromni.

Koga ne možete obrazovati, nemojte ga ni vaspitavati.

Malo obrazovani a mnogo vaspitani - moraju propasti.

Veće šanse imaju neobrazovani i nevaspitani.

Čuvajte srce!

Srce ne strada ni od rada, ni od zdrave ljudske muke i nevolje, već od samoljublja i povređene sujete.

Za srce nema težeg napora nego kad se mnogo bavimo sobom.

Smuvaše nas žene, izgubismo braću, postaše nam pašenozi rođaci.

Za život je najvažnije strpljenje.

Da biste dugo živeli, morate imati mnogo strpljenja.

Na mlađima svet ostaje, čim stariji donesu takvu odluku.

Došao je red na sve one kiše koje su meteorolozi najavljivali poslednjih godina, a nije ih bilo.

Nema te vremenske prognoze koja se neće ostvariti, kad - tad.

Kukali smo za šansama: dajte nam šanse, stvorite nam uslove, pružite nam mogućnosti, pa ćete videti šta znamo i možemo.

I najbolje smo izgledali tada, dok nismo imali mogućnosti.

Bolji uslovi su nas samo kompromitovali.

Neke važne stvari ne zavise samo od uslova, nego i od nas samih.

Terajte decu da uče.

Najviše jedu najgori đaci.

Nekada su ili zidovi bili mekši ili muškarci tvrđi.

Danas je teško naći čoveka da vam ukuca ekser u zid.

Ovog trenutka, i gotovo svakog trenutka, u vazduhu se nalazi nekoliko hiljada Jugoslovena.

Sve čemu je mala specifična težina ne može se dugo zadržati na zemlji.

Vetrovi i avioni raznose lake Jugoslovene, za gotovo i na kredit.

Ako niste ozbiljno bolesni, bolje vam je da zovete vatrogasce nego hitnu pomoć. Pre će stići.

Kad je neko glup, ne možete mu to ni dokazati.

Da li su vam sinoć deca gledala prizore iz bračnog života ili ste ih oterali u sobu, da samo slušaju?

Pre nego što krenete da tražite sreću, proverite - možda ste već srećni. Sreća je mala, obična i neupadljiva i mnogi ne umeju da je vide.

Na levoj obali Save završava se veleepna građevina - Kongresni centar.

Kad se mora, kad je važno, kad je prpa - nema boljih od nas.

Takvi smo mi. Stvoreni smo za podvige, a ne za sitno svakodnevno cinculiranje.

Mi se samo pokažemo, da se vidi šta možemo, pa posle više ne možemo.

Kada se udruže jaka bolest i loš lekar - nema organizma koji im može odoleti.

Lako je starim ljudima, oni su ostarili na vreme, dok se još moglo ostariti.

Ne ljutite se na svoju decu.

Ona se najpre rađaju kao posledica vaših gluposti, a tek onda postaju uzrok vaših nesreća.

Tako je malo ljubavi među ljudima.

Ko ume da voli, ne bi trebalo ništa drugo da radi.

Nekada su majevi bili lepi, plavi i zdravi.

A ovo su neki moderni majevi.

Moramo biti strpljivi dok ne prođe i ta moda.

Šteta je samo što gubimo toliko lepog vremena.

Mnoge bake i deke nemaju decu već samo unuke.

I legalna je samo ona starost koja se provodi uz unuke.

Za sreću je dovoljan jedan razlog.

I najbolje je kad je samo jedan.

Ne mogu biti srećni oni koji imaju toliko razloga za sreću da ni sami ne mogu da se odluče.

Navikavajte se da mislite i ovako:

Ako vas niko ne razume, to jedino može da znači da vi niste u pravu.

Kad već mi ne možemo biti ono što su drugi, učinimo sve što možemo da drugi postanu ono što smo mi.

Čovek nije savršen.

U slučaju male nužde još i može da potrči.

A u slučaju velike, kad bi bilo najpotrebnije, to je rizično i skoro nemoguće.

Pokloni su retki i jeftini.

Sve drugo je podmićivanje.

Kad biste mogli ono što ne možete, vi biste to sjajno radili.

A kad već to ne možete, ne zanima vas ni ono što možete.

Evo nam još jedne lepe i duge subote. Blago onima koji je imaju s kim provesti.

Sam čovek ne može ispuniti ovoliki dan

Budite lepi i vedri kao ovo jutro. Izdržite tako koliko možete.

Smračite se, ako morate, tek kad se dan smrači.

Budite logični:

Bolje je da vam bude lepo nego ružno.

Vi ste prilično starinski čovek, još uvek mnogo vodite računa o tome šta će drugi misliti.

Niste приметili da su svi promenili mišljenje, sem vas.

Danas će žene timariti automobile svojih muževa.

Javno i glasno, da svi vide i čuju.

Mi nismo ono što jesmo, već ono što drugi misle da jesmo.

Lepo je biti mlad ali nije mali uspeh ni ostariti.

Biti kriv za nešto veliko, to možda jeste privilegija, to ne može svako.

Ali biti zaslužan za nešto malo, tu mogućnost svi imamo.

Budite oprezni.

Pobede se lakše zaboravljaju nego porazi.

Ispitivanja su pokazala da su deca u centru grada viša od dece sa periferije.

Visina je, dakle, bolest a ne zdravlje.

Žena treba da je žena non - stop.

Jer se nikad ne zna kad muževi mogu postati muškarci.

Ušli smo u mesec jun na mala vrata, kroz niski dovratnik mutnog neba.

Kiša je padala - na žita sa razlogom i na nas bez razloga.

Mi već odavno ne dajemo ploda.

U jeku su školske ekskurzije.

Na kraju svake đačke kolone hramlju ona deca u novim cipelama.

Popustite malo sebi, prekršite neku reč odrekните se nekog principa.

Organizam nije u stanju da izdrži taj grč principijelnosti i doslednosti.

Ulažite u stomak!

To ulaganje daje brze i vidljive rezultate.

Ulaganje u glavu je dugoročno i neizvesno.

Možda je ipak bolje da budete debeli.

Blaži je rastvor svake muke, nevolje i kiseline kad se sipa u telo od sto kilograma nego u telo od pedeset kilograma.

U nekim gradovima osnovana su društva za zaštitu fudbalskih klubova od ispadanja iz sadašnjih takmičarskih razreda.

Jutros će nervozni i živčani doručkovati jogurt sa knedlama, čaj sa knedlama, mleko sa knedlama.

Obećajte sebi da se danas nećete nervirati, bez obzira na to šta vam se dogodi.

Pa tek ako vam se baš ništa ne dogodi, možete se zbog toga večeras malo iznervirati.

U ime svih onih koji to ne smeju da im kažu, molimo sve dosadne ljude da ne budu dosadni.

Da manje pričaju, da ne pričaju samo o sebi, da ne ponavljaju istu priču bezbroj puta, da obrate pažnju i na sagovornike, da pričaju samo dotle dok to i druge zanima.

Poslovođa jedne prodavnice potrošio je na ženidbu sina četrdeset miliona a da to nismo ni osetili.

Najviše đubreta ostaje iza onih koji najmanje i najtanje jedu.

Ničemu nije potrebno toliko ambalaže kao mrvsi sira, mrvsi hleba i mrvsi luka.

Privreda živi i razvija se od ljudi bahatih, neozbiljnih i lakomislenih.

Da su svi bili ozbiljni i strogi prema sebi, danas ne bismo imali mnoge lepe i korisne stvari.

Od crvenih semafora stvaraju se čirevi na želucu, sličnog izgleda i boje.

Ovih dana doći će nam u goste cela Evropa.

Molimo kelnera da ne naplaćuju gostima ratnu štetu i neke druge nepodmirene račune za poslednjih nekoliko vekova.

Proradile su sve beogradske plaže, ali na njima nema onih duhovitih tipova i poznatih cinika.

Oni su superiorni sve dok ne dođe do svlačenja.

Vama se otkinulo dugme, a ona je imala iglu i konac.

Tako je počelo.

Postala vam je žena i od tada više ne zna gde su joj ona igla i konac.

Lenji i nesposobni roditelji, kad ne znaju šta će, kad ih mrzi da misle šta će, posvađaju se i ne govore sa svojom decom.

Posle krišom proveravaju da li se deca sekiraju zbog toga.

A deca znaju da ih proveravaju i prave se kao da se sekiraju, što naivne i nezrele roditelje ispunjava ponosom.

Lepo je kad nas ima više bliskih, u raznim kombinacijama, i porodičnim i prijateljskim.

Jači smo i zdraviji kad smo zajedno.

Imamo obaveza jedni prema drugima a to nas čini odgovornim i moralnim.

Ovog leta zakazan je u Vrnjačkoj Banji sastanak one generacije koja je trijumfovala na plažama slavne 1947. godine.

Vi ste, družo, kao Partizan.

Više pružate u gostima nego kod kuće.

Danas će deca ponovo biti vraćena roditeljima.

Škola se umorila, ne zna šta više da im radi.

Šta li će biti sa jadnim malim polufabrikantima?

Da li i u provinciji i na selu još rade oni stari, dobri pogoni za finalizaciju i finu doradu dece?

Ako neko već treba da ponavlja razred, to bi morali biti najniži, a ne najgori đaci.

Međutim, u našoj školi je sve naopačke.

Obaraju one statiste, zrele i muževne, a puštaju dalje neke klince.

Žene ne žele ravnopravnost sa muškarcima, to nije ništa, već sa drugim ženama.

Narod je krenuo na letovanje.

Posmatramo kako se pune kuferi, automobili i novčanici, i samo mislimo - gde li se to prazni?

Šta li su sve morali isprazniti da bi sve to napunili?!

Većina umetnika živi duže od svojih dela.

Mnoga dela nisu dostojna imena svojih autora.

Danas u našem Beogradu počinje Konferencija o evropskoj bezbednosti i saradnji.

Kada gosti jutros budu kretali iz hotela, predložimo hotelskim radnicima da za svakom delegacijom prospu po jedan bokal vode.

Za sreću i uspeh ove važne stvari!

Probudili se jutros debeli muž i debela žena i posmatraju se kao u ogledalu.

Sličnosti im rastu, a razlike im se smanjuju.

Ima nekih zakasnelih reklamacija na reformu školstva.

Kad odnesete školu u servis, kod majstora za opravke i reforme, oni izmisle da joj fali i ono što joj ne fali, samo da bi uzeli što više para.

Očevi se bore za ljubav svojih već odraslih ćerki.

Konkurenti su im mnogo mlađi i lepši. I majke su zapele, hoće da budu lepše od devojaka svojih sinova.

Leto je, prilika za kratke sezonske ljubavi.

Za uspomenu i dugo sećanje.

Da imate od čega da živite, u pauzama, kad ne govorite sa onim koga volite.

Zakrpite gaće za kupanje pre nego što krenete na letovanje.

Jedna rupa na pogrešnom mestu mogla bi otkriti ceo vaš životni blef.

Mi ne umemo ni da zavidimo.

I kad zavidimo, izaberemo nekoga ili nešto što nas samo može poniziti svojom beznačajnom vrednošću.

Ako nam nešto nedostaje ovog leta - to su komarci.

Komaraca nema, ali time što ih nema ništa nismo dobili. Samo ih nema.

To je ona gora verzija boljeg života - da samo nema onoga čega je nekad bilo.

Prosvetni radnici nemirno spavaju, naglo se bude i znoje.

U san im dolaze ponavljači i daju tačne, briljantne odgovore.

Sve je manje dece u školama.

Škole će se provesti kao i naši hotelski kapaciteti na moru ako ne spuste cene svojih usluga i ako prosvetni personal ne bude ljubazniji i korektniji prema gostima.

Neki hoće da daju krv, a neki neće.

Pored dobrovoljnog davanja krvi, trebalo bi uvesti porez u krvi za sve one koji imaju više krvi nego što im pripada.

Da su mnogi ljudi bez vrednosti bili pametni i objektivni, nikad ne bi postigli ono što su postigli.

Mnoge je samo glupost spasla od anonimnosti.

Kakva li će nam biti struja koja se pravi od ovakve Save i onakvog Dunava?

Sijalice će nam smrdeti kao gas - lampe.

Trebalo bi uvesti svake nedelje jedan dan potrošačkog posta.
Kad ne bi radili ni trgovina, ni saobraćaj, ni radio, ni televizija.
Da ljudi, najzad, postanu potrošači drugih ljudi.

Danas je subota, 25. jun, kraj meseca.

Viljušku držite u levoj, a nož u desnoj ruci, za svaki slučaj, ako navalí neka koza na to zelje koje danas budete ručali.

Ovako je ipak najbolje:

da muž ode negde na letovanje, a da žena za to vreme organizuje krećenje stana ili ga sama okreći.

Kad se muž vrati sa letovanja, vodiće ženu na Savsko jezero da mu čuva stvari dok se on kupa.

Kad krenete na letovanje, ostavite lopovima adrese onih koji imaju više od vas.

Ne spasavajte tuđe žene ako se dave, to nije vaš posao.

Ako već treba neko da ih spase, ima ko da ih spase.

Neki mladi muškarci spavaju sami i goli.

To nije lepo.

Prvo nije lepo što spavaju sami, a drugo, kad već spavaju sami, zašto su goli?

To su sablažnjive slike. Mi nemamo muškarca za bacanje.

To jest, imamo ih za bacanje, ali ne mladih i zdravih.

Nema lepše slike nego videti dve glave na jednom jastuku.

Lepo je čak i onda kad su se našle na jednom jastuku jer nisu imale drugi.

Dobra je svaka muka koja nas povezuje i loše je svako dobro koje nas razdvaja.

Teško je biti dete i biti dobar.

Lakše je biti star i razumeti decu.

Ako se plašite odgovora - ne postavljajte pitanja.

Nije svako znanje lepše od neznanja.

Važnih istina ima malo i sve su kratke, jednostavne i razumljive.

I samo tako, u jednostavnim i čvrstim oblicima istine mogu dugo da traju.

Danas je petak, prvi dan jula.

Dobro je ako smo živi, još bolje ako smo i zdravi, a najbolje je ako smo u prilici da o tome i ne mislimo.

Beograd nam se najzad beli, blješti na ovom julsom suncu, hteo bi da bude dostojan nostalgije onih koji u ovom trenutku misle na njega.

Da smo nekad živeli pametnije, danas bismo živeli bolje.

Međutim, za nas je komplikovano živeti pametno i organizovano.

To nas mrzi.

Mi više volimo kad je loše, ali jednostavno.

U malim kućama i malim stanovima žive se mali životi.

Kada se ti životi presele u velike kuće i velike stanove - izgledaju još manji.

Ulažu se novi naponi da loša knjiga stigne do loših čitalaca.

Mnogi organi društvene kontrole i zaštite liče nam na prevarene muževe.

I oni poslednji saznaju ono što se njih najviše tiče.

Grehota je oduzeti život ribi koja je preživela sva zagađenja svoje životne sredine.

Mnogi ljudi ne umeju da umru.

Pokušavali su na razne načine, spajali i kombinovali razna zla i nedaće i opet ništa.

Ne vredi. Moraće opet da umre neko drugi.

Još jedan arhitekta podigao je sebi spomenik, u Ulici Vojvode Dragomira.

Beograd počinje da liči na nova seoska groblja.

Postalo je pitanje prestiža da spomenik bude što veći i skuplji.

Jedan drug je do juče godinama učio, usavršavao se, bio stipendista, sticao najviše stručne kvalifikacije...

To je radio do juče, a juče je otišao u penziju.

Ako ste zapazili - jedino nije stigao da radi.

Deci je počelo da raste i ono što ranije nisu imala.

Pravi i zdravi roditelji mogli bi da časte.

Onim drugima predlažemo da se ubiju.

Blago ružnima!

O njima se, kad ostare, neće govoriti da su nekad bili lepi.

Neki ljudi ne traže ništa drugo od nas sem da ih slušamo.

Ili bar da budemo sa njima dok pričaju svoje tužne ispovesti.

Da li ste za nudizam ili ste protiv?

Imate li nešto što bi vredelo i drugima pokazati ili ocenjujete da to što imate ne može nikoga zanimati?

Momci, čuvajte svoje devojke!

Došlo je vreme da se ženi Dragan Džajić.

A on je vrlo privlačan.

Ima kod njega nešto jedinstveno, što drugi mladići nemaju.

Tanka stabljika žive u termometru ponovo se pridigla.

Požurite da zauzmete mesto u onoj velikoj kadi između Čukarice i Ade Ciganlije.

Onima koji odlaze govorimo da ćemo tek ići na letovanje.

A onima koji se vraćaju recimo da smo već bili.

Ako vas letnji lopov zatekne u kući, vi takođe izigravajte lopova, koji je nešto pre stigao.

Nekima fali samo jedan novi dinar - za početak.

Da telefoniraju majci.

Posle neće imati problema.

U jednom od staračkih domova smešteni su majka i sin.

Sinu je već 65 godina i majka nije imala kome da ga ostavi.

Kad vas neko pita - koliko je sati? - kupite mu sat.

Ako nekoga zanima - koliko ima kilometara do Zrenjanina? - odvezite ga da vidi.

Ako se nekome dopada vaša žena - dajte mu je.

Protiv potrošačkog ludila treba se boriti ludačkom dobrotom.

Kao nosilac negativnih pojava, vi ste družo, malo plaćeni.

Da bi se dobila vaša realna vrednost, trebalo bi vaše uspehe podeliti brojem uticajnih prijatelja.

Ako rešite sve probleme svoje dece, ona neće imati drugih problema sem vas.

Grabite, samo grabite!

Mi se takmičimo - ko će umreti na boljem položaju, ko će izgubiti život u skupljim kolima, koga će nadživeti što više skupih stvari.

Blago svima onima koji znaju šta hoće, koji imaju želja i ideja.

Oni će i ovaj dan ispuniti nečim, makar malim, skromnim, jedva vidljivim.

Oni drugi neka sede i čekaju, dok im se nešto ne dogodi.

Družo, ako je vama dobro, mi se slažemo da ne treba ništa menjati.

Menjali smo već jednom, kad ste se vi žalili da vam nije dobro.

Zadužiti zemlju je manje praktično i upotrebljivo nego zadužiti neke pojedince.

Neki su bogato nagrađeni položajima i poverenjem zato što su pravim ljudima pozajmljivali ključeve svojih garsonjera.

Ispunite život ženama i decom.

Brže će vam proći.

Planine su za vrline, a more je za greh.

Prema tome, grešnicima predlažemo odmor od greha u planinama, a onima koji su se sasušili od vrlina predlažemo nešto malo greha na moru.

Sirotinja je najvitalniji deo svakog naroda.

Recimo: sirotinja vodi ljubav u fići.

A za to se traži mnogo snage, veštine i bodrosti.

Recite svojoj ženi s nogu da je volite, da joj to ne morate dokazivati.

Teško vama ako niste skoro bili u prilici da lažete!

Kako to živite, šta to radite kad vam laž nije potrebna?!

Istina jeste vrlina, ali je slaba uteha.

Može se živeti bez laži ali i bez tajni.

A to je onda malo dosadno.

Ko voli svoje dete ne može imati srca da ga i vaspitava.

Svi kvorumi su nam negde po belom svetu.

Do septembra neće biti sastanaka, sem ljubavnih.

A ko ni u ljubavi nema kvorum, neka puši dok ne umre.

Svako ko poštuje sebe morao bi se truditi da govori samo ono što misli.

Ta sloboda i to dostojanstvo nemaju cene. Nemojte se ugledati na one koji govore ono što se u datom trenutku najviše plaća.

Časnije je živeti u svojim nego u tuđim zabludama.

Nervirajte jedni druge ako vam to prija, ako bez toga ne možete.

Svađajte se ako ste tako navikli.

Na kraju se pomirite ako vam je tako najlepše.

Donesite svoju knjigu ili sliku kao potvrdu da ste siromašnog duhovnog stanja i dobićete socijalnu pomoć.

Ne kukajte na decu.

Ona su vam jedino pokriće.

Neki ljudi stare na pogrešan, nesrećan način.

Prvo izgube sposobnosti, pa tek onda želje.

Bolje je, ako može, obrnuto.

Prvo polako gasite želje, pa nećete ni primetiti kad ste izgubili sposobnosti.

Čovek se uči dok je živ.

Najviše bi mogao naučiti od smrti, ali je tada obično kasno.

Posmatrali smo muške golubove. Oni ne misle ni na šta drugo već samo na one stvari.

To je interesantno mada je logično:

Što je muško manje, sve mu je bliže ona stvar.

Spasite nekoga!

Unesite u monotoniju i mrtvilo nečijeg života malo svoje neozbiljnosti, neodgovornosti i lošeg ukusa.

Mnoge zle žene postale su rasonoda usamljenih muškaraca, kojima se pre njih ništa nije dešavalo.

Puni smo divljenja za one koji lažu.

Naši obziri i strah, krotkost naše naravi i duha moraju izgledati inferiorno u poređenju sa tom smelošću i sposobnošću da se laže.

Pevači narodnih i zabavnih pesama proizvode i prodaju patnju.

Oni znaju da posle dobrog jela i uz špricer ništa ne može tako dobro da legne kao malo patnje.

Juče je u bloku 45 gostovala jedna prava mečka.

Igrala je i pokazivala i sve drugo što zna.

Mečke su u starom Beogradu bile jedan od prvih zametaka kulturnog života.

Što znači da je Novi Beograd na dobrom i proverenom putu.

Borimo se za dostojanstvo i visok nivo svog nezadovoljstva.

Sramota je čime sve ljudi mogu biti nezadovoljni.

Drugarice,

pretvorite svoju kuću u kafanu pa ćete se iznenaditi kako vam je muž veseo i zabavan čovek.

U naše vreme ljubav se vodila po strogo moralnim pravilima, kao šah - taknuto -

maknuto.

Ono što ste pipnuli morali ste i uzeti.

Danas nema takve strogosti. Pipajte koga hoćete, vraćajte poteze, bolje je i to nego da izgubite meč.

Ostarilo se, drugarice i drugovi.

Starost liči na televizijske drame.

Dugo se gledamo u oči, malo govorimo i ništa se ne dešava.

Sedimo, odmaramo se i razmišljamo.

Život nam je preopširan.

Mnoga mesta se ponavljaju.

Mnoga su prazna i bez sadržaja.

Bilo bi bolje kad bi bio nešto sažetiji, kraći ali sadržajni.

Kolicni je vrabac, a koliko je u njemu života i radosti.

U njemu je, mogli bismo reći, samo duša.

Iz malog tela i velike duše lakše izrastu krila nego kad je, kao kod nas, obrnuto.

Volite se, ljudi!

Lakše vam je i praktičnije da se volite nego da se ne volite.

Ako se volite, možete misliti i na nešto drugo i raditi nešto drugo.

A ako se ne volite, mislite samo na to.

Ko je lenj, bolje mu je da se voli, jer je sve drugo mnogo napornije.

Budimo iskreni i precizni kad se obraćamo mladima.

Oni treba da budu onakvi kakvi smo mi NEKAD bili.

A tek kad ostare, mogu biti ovakvi kakvi smo danas.

Neki ljudi imaju nešto duži nos i koriste ga kao mušicu, preko koje nišane svoje ciljeve i žrtve.

Deca ne podnose vaspitavanje.

Morate kriti od dece da ih vaspitavate. Pa ako na kraju i primete da su prevarena i vaspitana - biće im krivo, ali će tada već biti kasno.

Sastavili smo za danas i jednu malu beogradsku himnu.

Slušajte:

BRE, TE NAŠE REKE DOBRE,

AVALA, BRE, I TAJ HLAD,

SVE TE LEPE ZGODE, TO, BRE,

IMA SAMO B R E O G R A D.

Tekst Duška Radovića koji se čita u nekim Opštinama prilikom sklapanja braka POSTO ste se lepo, dobrovoljno i jednoglasno dogovorili da živite u bračnoj zajednici, jer ste svesno i

odgovorno zaključili da će vam tako biti i lepše i bolje, mi vam nećemo, kao što je uobičajeno čitati članove Zakona o braku i porodičnim odnosima.

(1)

BRAK se uredjuje zakonom samo onda kad ne može drukčije.

Zbog toga ne dozvolite da vam zakon uredjuje brak.

Uredite ga sami, lepše i humanije nego što bilo koji zakon to može da predvidi.

(2)

ŽELIMO da vam bude lepo, da traje dugo, da se radujete jedno drugom, da živite sa uvernjem da ste danas obavili jedan od najvažnijih i najlepših poslova u životu.

(3)

SAVETUJEMO vam da ne žurite, da štedljivo trošite i reći i osećanja.

Nemojte odmah potrositi sve.

Rasporedite svoju ljubav i uzajamno poštovanje na svaki dan zajedničkog života.

(4)

ZAKON kaže da su muž i žena u bračnoj zajednici ravnopravni.

A to može i lepše da se kaže:

Povećajte svoje obaveze da ne biste ugrožavali prava drugih.

(5)

U DANAŠNJEM svečanom činu stekli su se ne samo obostrana ljubav već i vaši pojedinačni i zajednički interesi.

(6)

BRAK ne može biti cilj.

(7)

ON JE samo mogućnost da se vaši drugi interesi lakše i lepše ostvare.

(8)

ZATO stalno gradite svoju vezu, proširujte njene granice, ne dajte joj da se začauri, olenji, uspava, da prestane da živi i postoji.

(9)

BOGATITE svoj zajednički život, borite se za raznovrsnost života, budite realni i odmereni kad odredjujete svoje ciljeve i želje, jaki i uporni kad treba da ih ostvarujete.

(10)

NE MOŽETE se baviti samo ljubavlju.

Ljubav je lepa samo kad se podrazumeva, kad prati sve ostale naše aktivnosti, kad nam daje snage da se što uspešnije ostvarimo kao ličnosti i članovi društva.

(11)

BUDITE ljubomorni, ne jedno na drugo, već na svoj brak.

Čuvajte ga i branite od svih iskušenja, smatrajte ga dragocenim za svoju sudbinu i sreću.

(12)

NEKA ovaj dan bude srećan početak vašeg dugog i lepog zajedničkog života.

Table of Contents

[Start](#)